NEAR EAST UNIVERSITY YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ

FACULTY OF COMMUNICATION - COMMUNICATION RESEARCH CENTER
1st INTERNATIONAL CINEMA SYMPOSIUM

İLETİŞİM FAKÜLTESİ - İLETİŞİM ARAŞTIRMALARI MERKEZİ
1. ULUSLARARASI SİNEMA SEMPOZYUMU

KÜLTÜR - SİNEMA İLİŞKİSİ VE SİNEMA DİLİNDE KÜLTÜR ÖZET BİLDİRİ KİTABI

14-15-16 HAZİRAN 2021

INTERRELATION BETWEEN CULTURE AND CINEMA AND CULTURE IN THE LANGUAGE OF CINEMA BOOK OF ABSTRACTS

14-15-16 JUNE 2021

EDİTÖR
DOÇ. DR. FEVZİ KASAP
EDİTÖR YARDIMCISI
ÖĞR. GÖR. MURAT CEM ACARALP

www.neu.edu.tr

KÜLTÜR - SİNEMA İLİŞKİSİ VE SİNEMA DİLİNDE KÜLTÜR ÖZET BİLDİRİ KİTABI

14-15-16 Haziran 2021

INTERRELETION BETWEEN CULTURE AND CINEMA AND CULTURE IN THE LANGUAGE OF CINEMA BOOK OF ABSTRACT

June 14-15-16, 2021

Editör/Edited by
Doç. Dr. Fevzi KASAP

Editör Yardımcısı / Editorial Assistant
Öğr. Gör. Murat Cem ACARALP

Lefkoşa, 2021

YDÜ YAYINLARI

Elektronik Baskı : Eylül 2021

Yayıncı Sertifika / ISBN **: 978-605-9415-65-1**

Kitap bölümlerine ait her türlü yasal/akademik sorumluluk bölüm yazarlarına aittir.

© Yakın Doğu Üniversitesi Yayınları

Her hakkı saklıdır. Yazarından ve yayınevinden yazılı izin alınmaksızın bu kitabın fotokopi veya diğer yollarla kısmen veya tamamen çoğaltılması, basılması ve yayınlanması yasaktır. Aksine davranış, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu gereğince, 5 yıla kadar hapis ve adli para cezaları ile fotokopi ve basım aletlerine el konulmasını gerektirir.

Kapak Fotoğraf : Yrd. Doç. Dr. Ediz TUNCEL

Kapak Tasarım : Arş. Gör. Fuat Boğaç EVREN

Redaksiyon : Öğr. Gör. Murat Cem ACARALP :

Cilt ve Sayı 1 / 1

YAYIN DEĞERLENDİRME VE DÜZENLEME

Doç. Dr. Fevzi KASAP - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC - Başkan

Prof. Dr. Elif Asude TUNCA - Lefke Avrupa Üniversitesi, KKTC - Üye

Prof. Dr. Bahire Efe ÖZAD - Doğu Akdeniz Üniversitesi, KKTC - Üye

Prof. Dr. Belkıs TARHAN - Lefke Avrupa Üniversitesi, KKTC - Üye

Prof. Dr. Fatoş ADİLOĞLU - Doğu Akdeniz Üniversitesi, KKTC - Üye

Prof. Dr. Ahmet GÜNEYLİ - Lefke Avrupa Üniversitesi, KKTC - Üye

Doç. Dr. Sabire SOYTOK - Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir - Üye

Yrd. Doç. Dr. Özen ÇATAL - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC - Üye

Dr. Öğr. Üyesi Zuhal ÇETİN ÖZKAN - Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir - Üye

Dr. Serkan FUNDALAR - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC - Üye

Öğr. Gör. Murat Cem ACARALP - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC - Üye

TEKNİK DANIŞMA EKİBİ

İdari Koordinasyon : Öğr. Gör. Zeyde Yalıner ÖREK

Çeviri Danışmanı : Dr. Göral Erinç YILMAZ

Çeviri Destek Web : Yrd. Doç. Dr. Könül MEMMEDOV

Çeviri : Yrd. Doç. Dr. Ediz TUNCEL

Web Yazılım Geliştirme ve Tasarım Birimi : Takım Lideri Orhan ÖZKILIÇ

YDÜ TV CANLI YAYIN : Genel Müdür Evren MANER

Yayın Yönetmenleri : Barış PARLAN
: Göksel ŞİMŞEK
: Ferda AŞAROĞLU
: Betül ŞİMŞEK
: Aptullah SAYAR
: Muhammet ATLIGER
: Serap KABAK

Kütüphane Bilgi Kartı
Editör: Doç.Dr. Fevzi Kasap

1. KÜLTÜR - SİNEMA İLİŞKİSİ VE SİNEMA DİLİNDE KÜLTÜR BİLDİRİ KİTABI, Elektronik Baskı
2. ISBN: 978-605-9415-65-1, ii + 80 sayfa, kaynakça var

GENEL DAĞITIM ve İSTEME ADRESİ
Yakın Doğu Üniversitesi İletişim Araş.Merk.
Yakın Doğu Bulvarı PK.99138 Lefkoşa/KKTC
Tel : (0.392) 223 64 64 ● Faks: (0.392) 223 64 61 Web: usc2021.neu.edu.tr ● e-posta: icw.neu@neu.edu.tr

ONUR KURULU / HONORARY BOARD

Prof. Dr. İrfan S. GÜNSEL - Yakın Doğu Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkanı

Prof. Dr. Mustafa KURT - YDÜ Rektör Yrd.- İletişim Fakültesi Dekan Vek.

Prof. Dr. Tamer ŞANLIDAĞ - YDÜ Rektör Yrd.- Mükemmeliyet Merkezi Bşk.

Menderes DEMİR - Türk Dünyası Kültür Sanat Sinema Vakfı

Prof. Dr. Muhsin KAR - Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Elchin BABAYEV - Bakü Devlet Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Alpaslan CEYLAN - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Asılbek KULMIRZAYEV - Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Rektör Vekili

Prof. Dr. İbrahim YOLDAŞOV - Kazaki Milli Al Farabi Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Akan ABDUALİYEV - Kazakistan Jürgenov Milli Sanat Akademisi

Prof. Dr. İbrahim YOLDAŞEV - Özbekistan-Taşkent Devlet Medeniyet ve Sanat Enstitüsü

Prof. Dr. Ahmet KARADAĞ - Yozgat Bozok Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Refik POLAT - Karabük Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Hanım Ceyran MAHMUDOVA - Azerbaycan Medeniyet ve İnce Sanat Üniversitesi

Sefer CANOSKİ - Amerika Fon Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkan Yardımcısı

Engin ÇAĞLAR - FİLM-SAN Vakfı Başkanı

SEMPOZYUM YÜRÜTME KURULU
SYMPOSIUM EXECUTIVE BOARD

Doç. Dr. Fevzi KASAP (Başkan) - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

Menderes DEMIR - Türk Dünyası Kültür Sanat Sinema Vakfı

Dr. Öğretim Görevlisi Zuhal Çetin ÖZKAN - Dokuz Eylül Üniversitesi - İzmir

Yrd. Doç. Dr. Mustafa Ufuk ÇELIK - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

Yrd. Doç. Dr. Sinem KASIMOĞLU - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

Yrd. Doç. Dr. Ayhan DOLUNAY - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

Dr. Öğr. Üyesi Serkan FUNDALAR - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

Öğr. Gör. Murat Cem ACARALP - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

Öğr. Gör. Zeyde Yalıner ÖREK - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

Hayri ÇÖLAŞAN

BİLİM KURULU / SCIENTIFIC COMMITTEE

Prof. Dr. Ayhan BIBER - Arel Üniversitesi - İstanbul
Prof. Dr. Aytekin CAN - Selçuk Üniversitesi - Konya
Prof. Dr. Bahire Efe ÖZAD - Doğu Akdeniz Üniversitesi - KKTC
Prof. Dr. Fatoş SILMAN – Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi - KKTC
Prof. Dr. Enderhan KARAKOÇ – Selçuk Üniversitesi – Konya
Prof. Dr. Oğuz MAKAL – Beykent Üniversitesi – İstanbul
Prof. Dr. Önder ERKARSLAN – Yüksek Teknoloji Enstitüsü – İzmir
Prof. Halil YOLERI – Dokuz Eylül Üniversitesi - İzmir
Prof. Dr. Simber Rana ATAY - Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet Bülent GÖKSEL
Prof. Dr. Mehmet KOSTUMOĞLU - Dokuz Eylül Üniversitesi. - İzmir
Prof. Dr. Ali Muhammet BAYRAKTAROĞLU- Trakya Üniversitesi. - Edirne
Prof. Dr. İncilay YURDAKUL - Uşak Üniversitesi. - Uşak
Prof. Dr. Abdullah IŞIKLAR - Bursa Teknik Üniversitesi - Bursa
Prof. Dr. Şefik GÜNGÖR - Yaşar Üniversitesi. - İzmir
Prof. Dr. Elif Asude TUNCA – Lefke Avrupa Üniversitesi- KKTC
Prof. Dr. Belkıs TARHAN - Lefke Avrupa Üniversitesi - KKTC
Prof. Dr. Oğuz ADANIR
Prof. Ünlen DEMİRALP
Prof. Dr. Yusuf YURDİGÜL - Atatürk Üniversitesi - Erzurum
Prof. Dr. Faruk KALKAN - Lefke Avrupa Üniversitesi - KKTC
Prof. Dr. Abdolhossein LALEH - Çerh-i Nilüfer-i Üniversitesi - Tebriz
Prof. Dr. Nermin GÜRHAN, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi - Tokat
Prof. Dr. Ahmet GÜNEYLİ - Lefke Avrupa Üniversitesi - KKTC
Doç. Dr. Fevzi KASAP - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC
Doç. Dr. Naka NIKSIC - Belgrat Üniversitesi - Sırbirstan
Doç. Dr. Onur BEKIROĞLU – 19 Mayıs Üniversitesi - Samsun
Doç. Dr. Lokman ZOR – Niğde Üniversitesi – Niğde
Doç. Dr. Metin ÇOLAK – Ege Üniversitesi - İzmir
Doç. Dr. Safura BORIBAEVA - Al Farabi Milli Üniversitesi - Kazakistan
Doç. Dr. Tutku AKTER – Doğu Akdeniz Üniversitesi - KKTC
Doç. Dr. Sabire SOYTOK - Dokuz Eylül Üniversitesi. - İzmir
Yrd. Doç. Dr. Kamil Kanipek - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC
Yrd. Doç. Dr. Mustafa Ufuk ÇELIK - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC
Yrd. Doç. Dr. Ayhan DOLUNAY - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC
Yrd. Doç. Dr. Özen ÇATAL - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC
Yrd. Doç. Dr. Sinem KASIMOĞLU - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC
Yrd. Doç. Dr. İzlem Kanlı - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC
Dr. Öğr. Üyesi Emrah ONAT - Dokuz Eylül Üniversitesi - İzmir
Dr. Öğr. Üyesi Zuhal ÇETİN ÖZKAN - Dokuz Eylül Üniversitesi - İzmir
Dr. Berin YOCA - Çukurova Üniversitesi , Adana
Dr. Serkan FUNDALAR - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC
Dr. Vali GJINALI - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, KKTC
Dr. Öğr. Üyesi Burak TÜRTEN - Karabük Üniversitesi
Öğr. Gör. Stambulbek MAMBETALIYEV - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi
Öğr. Gör. Artıkpay SÜYÜNDÜKOV - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi
Öğr.Gör. Murat Cem ACARALP - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC
Öğr. Gör. Zeyde Yalıner ÖREK - Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

ÖNSÖZ

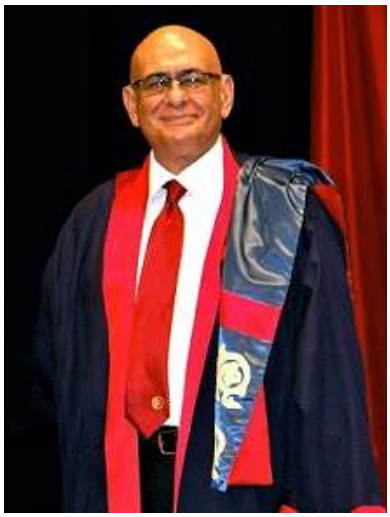

Yakın Doğu Üniversitesi İletişim Fakültesi ile İletişim Araştırmalar Merkezi (İLAM) iş birliğinde gerçekleştirilen uluslararası Sinema Sempozyumu 14-16 Haziran 2021 tarihinde hem zor günlere bir görsel anlamda bir soluk getirmiş ve hem de gelecekteki çok-boyutlu sempozyum ve festivallerin bizleri beklediğine hayati bir işaret olmuştur.

Türk Dünyası Belgesel Film Festivali ile Türk Dünyası Kültür Sanat ve Sinema Vakfı tarafından şüphesiz özel bir önem taşımıştır.

Sempozyum sürecinin henüz ilk ivmesini kazandığı bu gelişme içerisinde anlamlı kimlik ve sayıdaki ülkelerin önde gelen üniversitelerince salgın hastalık engeli ve dijital ortamda çevrimiçi ortamla yetinmek zorunluluğuna rağmen desteklenmiş bulunması dikkate değer bulunmaktadır.

Sinema'nın, eğer bir kavramsallaştırma yapılabilirse, Dünya Kültürüyle hem-ahenk olması, belki de beşerî nitelikteki kültürel gelişmenin büyük bir yansıması; Dünya üzerinde kendini tahrip etme şiddetini artırmış bulunan insanlığın hâlâ umutla savunmaya çalıştığı bir iletişimdir.

İletişim'in teori ve uygulamasının ehil ve namuslu ellerdeki tohumlarının yeniden yeşertilmesinde, sistem darboğazlarını aşmayı vaad edebilecek bir metoddur sinema. Sinema, zihin ve yüreklerdeki umutların kılavuzudur desek, yeridir sanırım.

Prof. Dr. Ümit Hassan

Rektör

Yakın Doğu Üniversitesi

EDİTÖRDEN

I. Uluslararası Sinema Sempozyumu; Yakın Doğu Üniversitesi ve Türk Dünyası Kültür Sanat ve Sinema Vakfı tarafından gerçekleştirilmiş olmasının yanında dokuz farklı ülkeden on üç üniversiteyi biraraya getirmeyi başarmıştır.

14-16 Haziran 2021 tarihleri arasında gerçekleşen I. Uluslararası Sinema Sempozyumu bunun yanında; kırka yakın KKTC, T.C. ve Türk Soylu ülke üniversitelerinin genelde sanat, özelde ise en etkili sanat dallarından biri olan sinema ile bir dil oluşturma, biraraya gelme, birbirlerini tanıma ve ortak bilimsel çalışmalar gerçekleştirme yönünde ortaya konmuş önemli bir akademik etkinlik olmuştur.

15 farklı ülkeden bilim insanı, sanatçı ve profesyoneli buluşturma ortamını sağlayan sempozyum; yüz civarı bilim insanının akademik çalışmalarını sunma ortamını başarı ile yaratmıştır.

Değişik bilimsel kategoriler ile Türk Cumhuriyetlerinde bulunan üniversiteleri buluşturma amacını da taşıyan sempozyum, makale ile katılım kategorisi yanı sıra, jüri seçimine dayalı dijital fotoğraf sergisi ve her yıl bir ülkenin sinemasının tanıtımı amacını taşıyan gösterim kategorisi ile de detaylı ve kapsamlı düzenlenerek emsallerine göre fark yaratmayı başarmıştır.

Sempozyuma katılan ve kabul edilen altmış bildiri yazarların da talebi ve gerekli koşulların yerine getirilmesi kriterine bağlı tutularak sunulmuş ve akabinde iki farklı bildiri kitabının oluşması sağlanmıştır.

Tüm yazarlarımız, çift kör hakem uygulaması sonuçlarına göre düzenlemelerini sonuçlandırarak, bildiri kitaplarımızın yayına hazırlanmasına önemli katkı koymuşlardır. Bu yoğun çalışma süreci sonucunda; tam metin bildiri kitabı yanı sıra özet bildiri kitabının hayata geçirilmesini de Sempozyum sürecinde ciddi ve titiz bir akademik tutum sergileyen Sempozyum Yayın Değerlendirme Kurulu'nun meşakkatli çalışması neticesinde oluşmuştur.

Şu anda elinize ulaşan I. Uluslararası Sempozyum Bildiri Kitabı'nı yukarıda da bahsi geçtiği üzere Sempozyum Özet Bildiri Kitabı takip edecektir.

Sinema sanat dalı ile ilgili gerek KKTC gerekse Türkiye'de çok fazla akademik etkinlik düzenlendiğini söylemek mümkün değildir. Aşikârdır ki; toplumsal ve estetik gelişmenin önemli uyaranlarından biri olarak sinema, çok daha fazlasını hak etmektedir. I. Uluslararası Sinema Sempozyumu'nun, sinema sanatı ile ilgili kısa ve uzun vadede bu boşluğu dolduracak önemli bir mecraya dönüşmesi en önemli dileğimizdir. Bu düşünce ile sempozyumun gerçekleşmesini maddi ve manevi olarak destekleyen; tüm yöneticilerin, akademisyenlerin, profesyonellerin, sanatçıların ve sinema öğrencilerinin katkı ve destekleri takdire şayandır. Bu bağlamda; öncelikle sempozyumun oluşumuna öncülük eden Yakın Doğu Üniversitesi yönetim kadrosuna, sonsuz destek veren Türk Dünyası Kültür Sanat ve Sinema Vakfı Başkanı Menderes Demir ve ekibine teşekkür etmek kaçınılmazdır.

"Ada'da Kıtalı Gibi Yaşamak" öngörüsünü, kurduğu Yakın Doğu ve Girne Üniversiteleri ile gerçeğe dönüştüren ve KKTC'nin bilim adası olmasını sağlayan Kurucu Rektör Dr. Suat İ. Günsel'e en içten duygularla minnettarlığımızı sunmamız bir borçtur.

Onur Kurulunda yer alma inceliğini ile destek veren ve güç katan başta YDÜ Oluşumu Mütevelli Heyet Başkanı Prof. Dr. İrfan Suat Günsel olmak üzere; tüm Rektör, Mütevelli Heyet Başkanlarına, Yöneticilere ve Sanatçılara en içten teşekkürlerimizi takdim ediyoruz. Yoğun

,

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

mesailerine rağmen sempozyuma desteklerini esirgemeyen; Mükemmeliyet Merkezi Başkanı ve YDÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Tamer Şanlıdağ'a ve İletişim Fakültesi Dekan Vekili ve Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Mustafa Kurt'a sonsuz teşekkür ediyoruz. Ayrıca akademik kariyerlerini tartışmak mümkün olmayan ve alanlarının önemli bilimsel temsilcileri olan tüm Bilim Kurulu ve Düzenleme Kurulu üyelerimize de şükranlarımızı sunuyoruz. Sempozyumda konuşmacı olarak katkı koyan değerli bilim insanlarına, bildirileri ile katılarak güç katan tüm bilim insanlarına ve araştırmacılara, moderatör, hakem ve iletişim görevleri üstenen tüm hocalarımıza en içten teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Sempozyumun düzenlenmesinde sinemada da olduğu gibi kamera arkasının gerçek kahramanları olan; Teknik ekip çalışanlarına (YDÜ TV, YDÜ Kurumsal İletişim Birimine- Evre Selhanoğlu, YDÜ Yazılım Geliştirme ve Tasarım Birimi'ne- Orhan Özkılıç, YDÜ Çeviri Ofisi sorumluları Yrd. Doç. Dr. Ediz Tuncel ve Doç Dr. Könül Memmodava ve ekiplerine) Sempozyum afiş tasarımları ile büyük emek veren Öğretim Görevlisi Fuat Boğaç Evren ve Hüseyin Aşkaroğlu'nun emeklerini minnetle anmak gerekmektedir.

Meslektaş olarak uzun yıllardır birlikte çalıştığım YDÜ Radyo TV ve Sinema Bölümü öğretim görevlileri bu sempozyumun başarısına katkı koyan diğer önemli akademisyenlerdir. Yrd. Doç. Dr. Mustafa Ufuk Çelik, Yrd. Doç. Dr. Sinem Dursun Kasımoğlu, Yrd. Doç. Dr. Ayhan Dolunay ve özellikle bölümdeki idari görevlerime desteği ile bana rahat çalışma hususunda zaman ve alan yaratan Öğr. Görevlisi Zeyde Yalıner Örek'e minnettarım.

Sempozyumun olduğu kadar her iki kitabın hazırlanmasında da yaz- kış, gece- gündüz mefhumu düşünmeden engin bilgilerini ve zamanlarını paylaşan Sempozyum Yayın Değerlendirme Kurulunda görev almayı içtenlikle kabul eden ve yoğun çalışma saatlerini severek göğüsleyen ; Prof. Dr. Bahire Özad, Prof. Dr. Fatoş Adiloğlu, Prof. Dr. Belkıs Tarhan, Prof. Dr. Elif Asude Tunca, Prof. Dr. Ahmet Güneyli, Doç. Dr. Sabire Soytok ve özellikle yol göstericiliği ile de her zaman yanımızda olan Dr. Öğretim Üyesi Zuhal Çetin Özkan'a en içten minnet ve şükranlarımızı takdim ediyoruz. Desteğini ve yardım çağrılarımızı geri çevirmeyen Dr. Göral Erinç Yılmaz hocamızı minnetle anıyoruz. Ayrıca kuruldaki meşakkatli çalışmaları yanı sıra sempozyumun başarılı geçmesinde büyük rolleri olan Yrd. Doç Dr. Özen Çatal ve yükün büyük kısmını da üstlenen Dr. Serkan Fundalar ile editoryal süreci tek başına sonlandıran Öğr. Görevlisi Murat Cem Acaralp'e en içten teşekkürlerimi ve sevgilerimi sunuyorum.

Aziz Atamızın da ifade ettiği gibi; "***Sinema öyle bir keşiftir ki, bir gün gelecek barutun, elektriğin ve kıtaların keşfinden çok, dünya medeniyetinin veçhesini değiştireceği görülecektir. Sinema, dünyanın en uzak köşelerinde oturan insanların birbirlerini sevmelerini, tanımalarını temin edecektir. Sinema, insanlar arasındaki görüş, düşünüş farklarını silecek, insanlık idealinin tahakkukuna en büyük yardımı yapacaktır. Sinemaya layık olduğu ehemmiyeti vermeliyiz.***"

Bu ifadeyi şiar alarak sanat ve sinema ile önümüzdeki yıllarda Uluslararası Sinema Sempozyumu'nun devam etmesini sağlamak en büyük idealimiz olmalıdır. Sinema yüz yıl önce olduğu gibi yüz yıl sonra da toplumları derinden etkileyen önemli bir sanat alanı olmaya devam edecektir.

İlerleyen süreçte daha çok ülke ve daha çok araştırmacı ile bir araya gelebilmek umuduyla.

Yaşasın Sinema…

Doç. Dr. Fevzi KASAP

Değerlendirme ve Düzenleme Kurulu Bşk.

YDÜ İletişim Araştırmaları Merkezi Bşk.

İÇİNDEKİLER / TABLE OF CONTENTS

FOTOĞRAF-SİNEMA EKSENİNDE KENT VE İNSAN İLİŞKİSİNİN SORGULANMASI 7

AKINER AKIN, SEFA ÇELİKSAP 7

SİNEMA MİMARİSİNDE KENTSEL İÇ MEKÂN YAKLAŞIMLARI: "PARİS'TE GECE YARISI" FİLMİ ÜZERİNDEN KENTSEL İÇ MEKÂNLARIN ANALİZİ 9

AYÇA ARSLAN 9

CATERING TO EVERY TASTE: INTER-CULTURAL TRANSLATABILITY OF THE RING FRANCHISE 12

AİTOLKYN ASHİMOVA 12

TÜRK SİNEMASINDA PROFESYONEL MAKYAJIN GELİŞİMİ 13

MÜZEYYEN SEVTAP AYTUĞ 13

SİNEMANIN GÖRÜNMEYEN HİZMETKARI SES VE METZ'İN BEŞ İLETİŞİM KANALINDAN YOLA ÇIKARAK FİLM ANALİZİ İÇİN YENİ BİR YOL ÖNERİSİ 15

TAYFUN BİLGİN 15

TÜRK FİLMLERİNİN SİNEMATOGRAFİSİNDE KÜLTÜRLERARASI İLETİŞİM 16

SAFURA BORİBAYEVA 16

KÜLTÜR VE TOPLUM KÖPRÜSÜ: SİNEMA 17

ÖZLEM ÖZTÜRK BULUT 17

ATAERKİL KÜLTÜRÜN BİR YANSIMASI OLARAK FEMME FATALE (ÖLÜMCÜL KADIN) KADIN TEMSİLİ: *GONE GİRL* FİLMİNDE *'MEDEA'* MİTİ 18

DİLEK ÇAKIR 18

DECONSTRUCTING HEGEMONIC SYMBOLS IN POSTMODERN FILMS: AN ANALYSIS OF DERVIŞ ZAIM'S CINEMATIC FILM RÜYA 20

MERYEM EZEL 20

YEŞİLÇAM SEYİRCİSİNE BAKIYOR: SİNERMADA FİLM İZLEME DENEYİMİNİN TEMSİLİ 21

DİLARA BALCI GÜLPINAR 21

YABANCILARA TÜRKÇE ÖĞRETİRKEN SİNEMA BİR ÖĞRENME VE ÖĞRETME ARACI OLABİLİR Mİ? DİLSEL VE KÜLTÜREL ÖĞRETİLER TEMELİNDE BİR DEĞERLENDİRME 23

AHMET GÜNEYLİ 23

İDEOLOJİ VE İRAN SİNEMASI 25

ABDOLHOSSEİN LALEH, NAFİSE LALEH 25

1960 VE 1980 DARBELERİ KAPSAMINDA *KARANLIKTA UYANANLAR (1964) VE FAİZE HÜCUM (1982)* FİLMLERİNİN ANALİZİ 27

FAZİLET LEKESİZ, NURSELİN AKER 27

"DİLSİZ" FİLMİNDE MODERN İNSANIN SEYR Ü SÜLÛKÜNÜN VARDIĞI YER: İNCİNMEMEK YAHUT ÖLMEDEN EVVEL ÖLMEK 29

SEMA NOYAN 29

THE LORD OF THE RİNGS' ORİGİNAL SOUNDTRACK: ITS PERSUASİVE POWER 31

EDİZ PİRHAN, BAHİRE E. ÖZAD 31

ENGELLİ, YAŞAM VE MEKÂN ODAKLI SİNEMA FİLMLERİNDE KİŞİSEL VE KENTSEL MEKÂNLARIN KURGUSAL

ANLATIMLAR ÜZERİNDEN İRDELENMESİ 32

ÇİĞDEM BELGİN DİKMEN, HİLAL SERT 32

JOSEPH CAMPBELL, ALGİRDAS JULİEN GREİMAS VE VLADİMİR PROPP PERSPEKTİFİNDE '*EVLİYA ÇELEBİ VE ÖLÜMSÜZLÜK SUYU*' FİLMİNİN İNCELENMESİ 34

MELİS TAŞ 34

ULUSLARARASI GÖÇ KÜLTÜRÜ VE SİNEMADAKİ ANLATISINI TARTIŞMAK 36

ÖZLEM ÖZDEMİR, TOLGA TELLAN 36

İMGESİZ KORKU VE KÜLTÜRÜ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME 39

ALİ MUHAMMET BAYRAKTAROĞLU, ATAMAN OĞUZ YILMAZ 39

"HİCHKİ" FİLMİ ÖZELİNDE SİNEMADA "ÖTEKİ" OLMAK 42

DİLAR DİKEN YÜCEL 42

YENİ TÜRKİYE SİNEMASINDA YAPIMCI PROFİLİNİN DEĞİŞİMİNİN SİNEMA KÜLTÜRÜNE ETKİLERİ 45

SABİRE SOYTOK 45

FESTİVALLER VE FONLAR ÇERÇEVESİNDE DÖNÜŞEN TÜRKİYE SİNEMASI 47

ONUR AYTAÇ 47

FİLM FESTİVALLERİNİN FİLM YAPIM MOTİVASYONU ÜZERİNDEKİ ROLÜ- THE ROLE OF FİLM FESTİVALS ON FİLMMAKİNG MOTİVATİON 48

BURAK TÜRTEN 48

YEŞİLÇAM SİNEMASI'NDA DENEYSEL BİR TAVIR: METİN ERKSAN VE SEVMEK ZAMANI 50

NACİ ANIL KONYA 50

TÜRK SİNEMASINDA SANSÜR 52

BERK GÜÇLÜER 52

ETİK DEĞERLER ÜZERİNDEN BİR SORGULAMA: KANT ETİĞİ VE OTOMATİK PORTAKAL FİLM ANALİZİ 53

RAMAZAN GÜNDOĞAN 53

SON DÖNEM TÜRK SİNEMASINDA MEKAN-BELLEK İLİŞKİSİ: "11'E 10 KALA" FİLMİ ÖRNEĞİ 55

İBRAHIM TARKAN DOĞAN 55

TEKNOLOJİKLEŞEN KÜLTÜRÜN SİNEMASAL İZDÜŞÜMLERİ: GELECEK-ZAMAN TASARIMCISI OLARAK BİLİMKURGU FİLMLERİ 56

SERTAÇ TIMUR DEMIR 56

SİNEMADA TOPLUMSAL BELLEK TEMSİLİ: "ANNEMİN ŞARKISI" 58

DİLAN ENGİN 58

KORKU SİNEMASINDA GELENEKSEL YÖNTEM OLARAK ELLE YAPILAN VE BİLGİSAYAR TEKNOLOJİSİ İLE OLUŞTURULAN ÖZEL EFEKT MAKYAJLARI 59

VALİ GJİNALİ 59

BIR KAVRAMSALLAŞTIRMA DENEMESI: FEMME VITALE 61

EMRAH SUAT ONAT 61

MANAKİ KARDEŞLERİN FİLMLERİNDE OSMANLI KÜLTÜRÜ 62

MEMDUH YAĞMUR, TUGBA KÖŞEBAŞ 62

DAĞISTAN SİNEMASININ KURUCUSU MAGOMED SULEYMANOV'UN HAYATI VE FİLMLERİNİN SOSYOLOJİK ÇÖZÜMLEMESİ 64

YUSUF YURDIGÜL, ATILLA GÜVEN 64

"BACHA POSH" VE TALİBAN ÇIKMAZINDA AFGANLI KIZ ÇOCUĞU OSAMA 66

ÖZLEM ÖZDEMIR, ELIF BAŞAK SARIOĞLU 66

DERVİŞ ZAİM SİNEMASINDA KÜLTÜRLERARASI ETKİLEŞİMİN İZDÜŞÜMÜ: GÖLGELER VE SURETLER ÖRNEĞİ 67

MERT YUSUF ÖZLÜK 67

KAZAKİSTAN MEDYASINDAKİ TÜRK DİZİLERİNİN ROLÜ 68

TULPAR JANIBYEK, KLARA KABYLGAZINA 68

SİNEMATOGRAFİK MEKÂNIN DİLİNDE KÜLTÜRÜN KURGUSU VE GÖSTERGEBİLİMSEL PARALİZASYON 69

HALDUN İLKDOĞAN 69

SINEMADA KIMLIK İNŞASI VE MEKAN: *SMUGGLING HENDRIX* FILMININ OKUMASI 71

İZLEM KANLI, ENVER GÜLSEVEN 71

SUÇ VE CEZA' UYARLAMALARINDA SANATSAL BAKIŞ 72

ADDIS GADZHIEV 72

,

FOTOĞRAF-SİNEMA EKSENİNDE KENT VE İNSAN İLİŞKİSİNİN SORGULANMASI

Akıner Akın,[*] *Sefa Çeliksap*[*]

ICW-2021-0103-01-01

ÖZET

Bu yazının amacı, hızla nüfusları artarak büyüyen kentleri oluşturan bireyler midir yoksa kent mi bireyi oluşturur sorusuna fotoğraf ekseninden sinemaya uzanan sanat akımları üzerinden dikkat çekmektir. Özgün ve özgür sanatçıların aynı zamanda yapıtlarıyla bireyi tanımlayacağı açıktır. Bu nedenle Caneletto gibi ressamlar, Agnés Varda, Nuri Bilge Ceylan gibi auteur film yönetmenleri, belgesel ve sanat fotoğrafçıları kent-insan ve imge üzerine yoğunlaşırlar. Yaşadıkları çağ düzleminde sahip oldukları iletişim araçlarının sınırlarında şahit olma iç güdüsü altında hareket etme ihtiyacı hissetmektedirler. Resim ve fotoğrafın ardından sinema da kendi özgün dil yapısı doğrultusunda kentlere ait mimarinin şekillenmesi bağlamında kendi üzerine düşün görevi yerine getirmektedir.

İki yazarlı olarak ele alınan makale farklı disiplinlerde bir iş birliği sonucu ortaya çıkmış ve kendi üzerimize aldığımız kaygılarımız doğrultusunda özgün fotoğraf, görsel çalışmalarımız ile desteklenmekle birlikte klişe sayılabilecek yöntemleri kullanmaktan kaçınılmıştır. Ancak makalede ele alınan konu teknik sınırlamalar ve sonrasında kitap olarak geliştirileceğinden çalışmada bilinçli olarak örneklemeler dar tutulmuştur.

Anahtar Kelimler: Kent, İmge, Sinema, Fotoğraf, Mimari

ABSTRACT

The aim of this article is to draw attention to the question of whether individuals form cities with rapidly growing populations or whether cities constitute individuals, through art movements ranging from photography to cinema. It is clear that original and free artists will also define the individual with their works. For this reason, painters such as Caneletto, auteur

[*] Doktora Öğrencisi, İstanbul Ayvansaray Üniversitesi Mimarlık Anabilim Dalı
[*] Prof. Dr., İstanbul Aydın Üniversitesi, İletişim Fakültesi Radyo Tv- Sinema Bölümü

film directors such as Agnés Varda and Nuri Bilge Ceylan, documentary and art photographers focus on the city-human and image. They feel the need to act under the instinct of witnessing at the borders of the communication tools they have in the era they live in. After painting and photography, cinema also fulfills the task of self-reflection in the context of shaping the architecture of cities in line with its own unique language structure.

The article, which is handled by two authors, has emerged as a result of a collaboration in different disciplines and in line with our own concerns, it is supported by our original photography and visual works, but avoiding the use of methods that can be considered cliché. However, since the subject discussed in the article will be developed as a book after technical limitations, the examples are deliberately kept narrow in the study.

Keywords: City, Image, Cinema, Photography, Architecture

,

SİNEMA MİMARİSİNDE KENTSEL İÇ MEKÂN YAKLAŞIMLARI: "PARİS'TE GECE YARISI" FİLMİ ÜZERİNDEN KENTSEL İÇ MEKÂNLARIN ANALİZİ

Ayça Arslan[*]

ICW-2021-02P2-02-02

ÖZET

Bu makale çalışması; görsel sanatların birincisi olan 'mimarlık' ile yedinci sanat dalı olan sinemanın yakın ilişkisini incelemekte ve bunu her iki sanat dalının arakesitinde duran 'mekân' konsepti ile gerçekleştirmektedir. Çalışmada özellikle mekân konsepti olarak 'kentsel iç mekânların' keşfi Paris'te Geceyarısı film okuması üzerinden yapılmaktadır. 'Paris'te Geceyarısı' filmi ile ünlü yönetmen Woody Allen geçmişte ikon haline gelmiş sanatçıları tekrardan canlandırarak, izleyicilere çok yönlü bir sanat yolculuğu sunmaktadır. Edebiyattan resme, jazz müzikten moda (kostüm) tasarımına kadar birçok ünlü isme; Ernest Hemingway, Pablo Picasso, Salvador Dali, Cole Porter, Zelda & Scott Fitzgerald gibi filminde yer veren Allen, bu şekilde sinemada sanat ve sanatçı ağırlıklı, bir geçmiş dönemi yansıtmayı başarıyor. Diğer taraftan daha filmin başında başrolde Paris kentinin olduğu çok açıktır. Yönetmen Allen Paris kentinin kimlik mimari öğelerine vurgu yaparak başlar filme ve filmde özellikle Paris sokakları ve yağmurda Paris sokaklarında yürüyen insanları, Paris'in panoramik manzarası, Louvre müzesi, III. Alexander köprüsü, Luxembourg Bahçesi, Versay Sarayı, Trocadero'dan Eyfel'e doğru çiçek tarlalarını görmek mümkündür. Ayrıca Fransız şehir mimarisinin en ayrıcalıklı özelliği olan süslü daracık taş döşeli yollar ve kaldırımlar ve o taşlara uygun tasarlanmış bina duvarları, bu eşsiz kent mimarisini desteklemektedir. Yine Paris'in en süslü köprüsü olarak bilinen III. Alexander köprüsüne yer veriliyor olması, sadece mimari açıdan değil estetik açıdan da su kıyısı kentlerine ve yürüyüş yollarına bir gönderme olarak karşımıza çıkmaktadır.

Allen'ın mimari öğelerle ve sanatçı kişiliklerle süslemiş olduğu 'Paris'te Gece Yarısı' filmi, bu çalışmada 'kentsel iç mekânlar' ve kent bileşenleri ile incelenmekte ve filmde bahsi geçen kentsel manzaralar, kamusal alanlar incelenerek, öncesinde tariflenen kentsel iç mekânlar

[*] Dr. Öğr. Üyesi, Mimarlık ve Tasarım Fak. Uşak Üniversitesi [redacted]

filmdeki sinemasal mekânlar üzerinden alan çalışması niteliğinde sunulmaktadır. Bu noktada 'kentsel iç mekân' kavramı, onu kamusal mekândan ayıran dinamikleri güncel yaklaşımlar üzerinden incelenmektedir. Çağdaş yaklaşımlar bakımından; kentsel mekân ile mimari mekânın kesişimin de üçüncü bir ara mekân olarak karşımıza çıkan 'kentsel iç mekân' kavramı, özellikle 'Urban Interior' kavramının Türkçe karşılığı olarak, iç mimarlık ile kentsel mekân kesişimini de tarifler. Kamusallık taşıyan ve kentle birebir ilişkide olan kentsel iç mekânlar, sınırlandırılmış alanlar olarak, hem iç-dış mekânların hem de kentte doluluk-boşluk kavramlarının arakesitleridir. Ayrıca çağdaş kavramında yer alan geçicilik ve geçici olma hali, kentsel iç mekânlar kavramı ile daha da belirgin olur. Bu yüzden çalışmada özellikle kentsel mekânın iç mimarlık ile ilişkisine de değinilmektedir. Sonuç olarak, 'kentsel iç mekan'lar kavramı Paris'te Gece Yarısı film sahnelerinin geçtiği Paris kentinin kamusal alanlarında tariflenmeye çalışılacaktır.

Anahtar kelimeler: Paris'te Geceyarısı, sinema ve mekân, mimarlık, kentsel iç mekânlar

ABSTRACT

This article study; examines the close relationship between 'architecture', the first of the visual arts and cinema, which is the seventh art branch and realizes this with the concept of 'space' standing at the intersection of both art branches. In the study, especially the discovery of 'urban interiors' as a space concept is made through the film reading Midnight in Paris. Midnight in Paris takes the audience on a nostalgic inter-disciplinary art journey by reviving iconic artists of the past by famous director Woody Allen. Many famous names from literature to painting, from jazz music to fashion (costume) design; Allen, who has featured in films such as Ernest Hemingway, Pablo Picasso, Salvador Dali, Cole Porter, Zelda & Scott Fitzgerald, reflects the melancholic longing for the past by bringing nostalgia to the fore in this way. In particular, Gil, who is trying to become a writer, goes to the golden age in a nostalgic car while walking around the streets of Paris in the rain, exhibits his nostalgia for the past. On the other hand, it is very clear that the city of Paris is in the lead role at the beginning of the movie. The director begins the film by emphasizing the identity and architectural elements of the city of Paris. Especially the streets of Paris and people walking on the streets of Paris in the rain, the panoramic view of Paris, places such as; the Louvre and it is possible to see flower fields from the III. Alexander Bridge, Luxembourg Garden, Versailles Palace, Trocadero towards the Eiffel. In addition, the ornate narrow paved roads

,

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

and pavements, which are the most privileged features of French urban architecture, and walls designed in accordance with those stones, support this unique urban architecture. Also known as the most decorated bridge in Paris, III. Alexandre Bridge is included as a reference to the waterfront cities, not only in terms of architecture but also in terms of aesthetics.

The film 'Midnight in Paris' which Allen decorated with architectural elements and artistic personalities, is examined in this study with urban interiors and urban components and the urban landscapes and public spaces mentioned in the film are examined and the urban interiors described before are the cinematic elements in the film are presented as a field study over spaces. At this point, the concept of 'urban interior' and the Dynamics that distinguish it from public space are examined through current appraoaches. In terms of contemporary appraoches; the concept of urban interior which appears as a third intermediate space at the intersection of urban space and architectural space, also defines the intersection of interior archicture and urban space. Urban interior spaces which carry publicity and are in direct contact with the city are the intersections of both interior/exterior spaces and the concepts of occupancy/emptiness in the city as delimited spaces. In addition, the temporality and transience in the concept of contemporary become even. Therefore in the study, the relationship between urban space and interior architecture is also mentioned. As a result, the concept of 'urban interiors' will be tried to be defined in the public spaces of the city of Paris, where the movie Midnight in Paris takes place.

Keywords: Midnight in Paris, Cinema and Space, Architecture, Urban Interiors'

CATERING TO EVERY TASTE: INTER-CULTURAL TRANSLATABILITY OF THE RING FRANCHISE

Aitolkyn Ashimova[*]

ICW-2021-0203-01-03

ABSTRACT

In this article, the authors will argue that the international popularity of the Ring franchises – both Japanese and American – contrary to the common belief was not caused by their deep ties to Japanese horror cinema. The original film received acclaim because it was able to differentiate itself from traditional Japanese cinema and include modern themes that were more easily translatable to other cultures. The authors will briefly overlook the history and main stylistic traits of the Japanese horror movie genre. The article focuses on two main horror film sub-genres kaidan and ero guro and provides a few examples of classic horror films. Lastly, the authors will examine the plots of original Ringu movie and its remake.

Keywords. Horror, Japanese horror genres, translatability, remake

[*] Junior lecturer, Al-Farabi Kazakh National university, [redacted]

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

TÜRK SİNEMASINDA PROFESYONEL MAKYAJIN GELİŞİMİ

Müzeyyen Sevtap Aytuğ*

ICW-2021-0102-04-04

ÖZET

Bu makale ülkemiz sinemasında profesyonel makyajın gelişimi konusunda ulaşılabilen en eski tarihten günümüze kadar olan süreci ortaya koyabilmek ve farkındalık yaratmak amacı ile hazırlanmıştır. Bu makalenin oluşturulmasında edinilen bilgiler nitel ve nicel araştırma yöntemleri kullanılarak toplanmıştır. Araştırmanın en önemli bölümlerinden olan "eğitim" kısmı için Nicel Araştırma Yöntemi olarak; ülkemizde sinema alanında eğitim veren tüm üniversitelerin ders müfredatları taranmış ve makyaj alanında kaç üniversitenin kaç saatlik makyaj eğitimi verdiği listelenmiştir. Alan çalışanlarının deneyim ve görüşleri Nitel Araştırma Yöntemlerinden yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi ile alınmıştır. Yaşayan ve ülkemiz sinemasının ulaşılabilen en eski yıllarından itibaren makyaj alanında görev almış makyaj sanatçıları ve ülkemiz sinemasında uzun yıllar çalışmış oyuncular Türkan Şoray, Fikret Hakan, Hülya Koçyiğit ve Fatma Girik gibi oyuncularla görüşmeler yapılmıştır. Ayrıca, ülkemiz sinemasında kurgulu çekimlerin başlamasından itibaren filmler çekmiş Muhsin Ertuğrul gibi yönetmenlerin ve Burçak Evren gibi sinema araştırmacıları, Türker İnanoğlu Vakfı yayınları, sinemaya emek vermiş profesyonellerin anı kitapları taranarak makyaj ile ilgili paylaştıkları bilgiler değerlendirilmiştir. Bu makalede, oyuncunun en büyük destekçilerinden olan, fiziksel görünümün oluşumunu sağlayan makyaj alanında özellikle sinema eğitimi veren üniversitelerde ders ve ileri aşamalarda da bölüm kurulmasının sinema sektörüne sağlayacağı katkı da incelenmiştir. Yapılan tüm araştırmalarda sınır "sinema" olarak saptanmış gerek eğitim gerekse çalışma alanı olarak konservatuvar gibi kurumlarda verilen makyaj dersleri, sahne sanatları oyuncuları üzerinde araştırma tercih edilmemiştir.

Anahtar Kelime: Profesyonel Makyaj, Türkiye Sineması, Makyaj Sanatçısı

* Doç. Dr., Uşak Üniversitesi, İletişim Fakültesi

ABSTRACT

This article was prepared in order to reveal the process from the oldest date to the present and to raise awareness about the development of professional makeup in our country's cinema. The information obtained in the creation of this article was collected using qualitative and quantitative research methods. As Quantitative Research Method for the "education" part, which is one of the most important parts of the research; The curriculums of all universities providing education in the field of cinema in our country have been scanned and how many universities in the field of makeup have given how many hours of makeup training. The experience and opinions of the field employees are also used by the Qualitative Research Method; Information was obtained by using semi-structured interview methods with actors such as Türkan Şoray, Fikret Hakan, Hülya Koçyiğit and Fatma Girik, who have worked in the field of makeup since the earliest years of our country's cinema and who have worked in our country's cinema for many years. In addition, directors such as Muhsin Ertuğrul, who has made films since the beginning of fictional shootings in our country's cinema, and cinema researchers such as Burçak Evren, Türker Inanoglu Foundation' Documentary and professionals who have worked in cinema have been screened and the information they share about makeup has been evaluated. In this article, the contribution of the establishment of courses and departments in advanced stages in universities that are one of the biggest supporters of the player, providing the formation of physical appearance and providing especially cinema education in the field of makeup, is also examined. In all the researches, the limit was determined as "cinema" and makeup courses given in institutions such as conservatories as education and study areas, research on performing arts players was not preferred.

Keywords: Professional Make up, Turkish Cinema, Make up Artist

,

SİNEMANIN GÖRÜNMEYEN HİZMETKARI SES VE METZ'İN BEŞ İLETİŞİM KANALINDAN YOLA ÇIKARAK FİLM ANALİZİ İÇİN YENİ BİR YOL ÖNERİSİ

Tayfun Bilgin*

ICW-2021-01P1-01-05

ÖZET

Bir filmi izlemek birden çok duyumuza hitap eden bir deneyimdir. En başta görsel ve işitsel duyularımızla algıladığımız bu evren, aslında gerçek hayata benzer bir simülasyondur. Filmin ses kuşağı farklı işlevler üstlenen üç öğeye sahiptir. Bunlardan diyaloglar işitsel ve anlatısal özellikleriyle iki farklı anlam katmanına hizmet etmeleri açısından diğerlerinden farklı olarak ele alınmaktadır. Bu aynı zamanda onların filmin iletişim kanalları şeması içindeki sınıflandırmasına da etki eder. Filmin başından en sonuna dek filmi üretenden izleyene doğru kesintisiz bir bilgi akışı yaşanır. Christian Metz bu bilgi akışının beş iletişim kanalı içinde düzenlendiğini öne sürer. Bu çalışma zaman içinde bazı sakıncaları gözlenen bu yönteme bir alternatif getirme önerisi içermektedir.

Anahtar Kelimeler: Filmde Ses, İletişim Kanalları, Film Müziği, Ses Tarihi

ABSTRACT

Watching a movie is an experience that addresses more than one perception. This universe that we perceived mostly by our visual and aural senses is actually a kind of simulation of a real life. The film's soundtrack has three elements that have various functions. Amongst them dialogues are different than the others by their aural and narrative tasks. This also effects their classification in the scheme of communicational channels in film. In film, there is an uninterrupted flow of information from the film maker to the viewer. Christian Metz suggests that this flow of information happens in five channels. This article brings a new suggestion to this method that in which by the time some flaws of it have been observed.

Keywords: filmsound, communicationalchannels, soundtrack, soundhistory,

* Doktora Öğrencisi, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Film Tasarımı Bölümü [redacted]

TÜRK FİLMLERİNİN SİNEMATOGRAFİSİNDE KÜLTÜRLERARASI İLETİŞİM

Safura Boribayeva*

ICW-2021-0301-01-06

ÖZET

Bu makale «kültürlerarası iletişim», kültür» ve «sinema» kavramlarını incelemektedir. Makale, Emre Kabakuşhak'ın yönettiği «Sefirin Kızı» adlı uzun metrajlı filmden hareketle Türk kültürünün özelliklerini incelemeye çalışmaktadır. Makalede kültürel değerlere, gelenek ve göreneklere özel önem verilmektedir.

Anahtar kelimeler: kültür, iletişim, sinema, gelenekler, görenekler, değerler

ABSTRACT

This article examines the concepts of «intercultural communication», «culture» and «cinema». The article makes an attempt to analyze the peculiarities of Turkish culture on the basis of the feature film "The Ambassador's Daughter" directed by Emre Kabakushak. Particular attention in the article is paid to cultural values, customs and traditions.

Keywords: culture, communication, cinema, traditions, customs, values

* Doç. Dr. El-Farabi Kazak Milli Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Fakültesi, Almatı/Kazakistan; [redacted]
http://orcid.org/0000-0003-1898-7328

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

KÜLTÜR VE TOPLUM KÖPRÜSÜ: SİNEMA

Özlem Öztürk Bulut[*]

ICW-2021-0302-01-07

ÖZET

Aile, çocuğun birey olarak toplumsallaşma sürecinin başlangıç noktasıdır. Bu süreçte kültürel kodların nesilden nesle aktarılması işlevine sahip bu kurumun sinemada başat bir tema olarak temsili önem kazanmaktadır. Bu kurgusal temsiller, aile temalı filmler aracılığıyla toplum ile kültür arasında bir köprü inşa eder. Gerçeklikten, kurguya; kurgudan gerçekliğe uzanan bu köprü filmleri önemli bir toplumsal veri kaynağına dönüştürmektedir.

Türkiye Sineması'ndaki aile temsilleri ülkenin ekonomik, sosyal ve kültürel olarak yıllar içinde geçirdiği değişimi ve dönüşümüne dair ipuçları barındırmaktadır. Beyaz perdeye yansıtılan aile temsilleri üzerine yapılan çalışmalar, ülkenin tarihsel dönüşümüne ışık tutacaktır.

Anahtar Kelimeler: aile, kültür, mahremiyet alanı

ABSTRACT

The family is the starting point of the socialization process of a child as an individual. In this process, representation of this institution, which has a function of transferring cultural codes from generation to generation, gains importance in cinema a dominant theme. These fictional representations enable family-themed films to build a bridge between society and culture. The bridge from fiction to reality and vice versa, transforms movies into an important social data source.

Family representations in Turkish Cinema contain clues about the economic, social and cultural change and transformation of the country over the years. Critically analyzes of family representations that are reflected on the silver screen, will shed light on the historical transformation of the country.

Keywords: family, culture, privacy sphere

[*] Doktora Öğr. Dokuz Eylül Üniversitesi, Film Tasarımı Ana Sanat dalı

ATAERKİL KÜLTÜRÜN BİR YANSIMASI OLARAK FEMME FATALE (ÖLÜMCÜL KADIN) KADIN TEMSİLİ: *GONE GİRL* FİLMİNDE *'MEDEA'* MİTİ

Dilek Çakır*

ICW-2021-0204-02-08

ÖZET

Efsaneler, söylenceler, mitoslar, dönemlerine hâkim olan eril tahakküm modellerinin işlevselliğini korumak adına şekillene gelmiş ve yıllar içinde tragedya formunda işlenmeye devam etmiştir. Tragedyalarda konu edilen bu mitosların toplumsal cinsiyet açısından politik ve kültürel olarak eril bir dille inşası söz konusudur. Ünlü tragedya yazarlarından Euripides'in, M.Ö. 432 yılında yazdığı *Medea* adlı tragedyada, kadın temsilinin kötücül ve felaketlere yol açan bir karakter olarak yansımasında toplumsal cinsiyeti düzenleyici politikalara söylemsel bir meşruiyet kazandırılmaya çalışıldığı görülür. Günümüzde bu ataerkil kültürel yapı, geleneksel ideolojik araçlarla edebiyat ve sinema gibi birçok alanda görülmeye devam eder. Sinema endüstrisinde bu yapının en güçlü örneklerine Hollywood anlatılarında rastlarız.

Bu araştırma kapsamında antik dönemlerden (mitos ve tragedyalardan) günümüze *'femme fatale'* imgesinin nasıl şekillendiği, toplumsal cinsiyet eleştirisi bağlamında ele alınacaktır. Bu bağlamda örneklem olarak *Gone Girl* filmi ve *Medea* mitosu seçilmiştir ve anlatılar biçim ve içerik yönleri ele alınarak analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Söylence, tragedya, ölümcül kadın, toplumsal cinsiyet, ataerkil kültür, *Medea, Kayıp Kız.*

ABSTRACT

Legends and myths take shape according to the patriarchal discourses that dominated their periods and have continued to be processed in the form of tragedy over the years. These myths, which are the subject of tragedies, are politically and culturally constructed in a

* Öğrenci, Dokuz Eylül Üniversitesi, [redacted]

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

masculine language in terms of gender. In the tragedy named *Medea*, which was written by one of the most famous tragedy writes Euripides in 432 B.C, it is seen that the policies regulating gender are tried to be given discursive legitimacy by means of the reflection of the female character as destructive and malicious. Today, this patriarchal cultural structure continues to be seen in many fields such as literature and cinema with traditional ideology tools. We find the strongest example of this in Hollywood narratives.

Within the scope of this research, how the 'femme fatale' image has been shaped from ancient times (myths and tragedies) to the present will be discussed in the context of gender criticism. In this context, *Gone Girl* movie and *Medea* myth were chosen as examples and the narratives will be analyzed by considering their form and content aspects.

Keywords: Myth, tragedy, femme fatale, gender, patriarchal culture, *Medea, Gone Girl.*

DECONSTRUCTING HEGEMONIC SYMBOLS IN POSTMODERN FILMS: AN ANALYSIS OF DERVIŞ ZAIM'S CINEMATIC FILM RÜYA

Meryem Ezel[*]

ICW-2021-0304-02-09

ABSTRACT

This paper is a semiotic analysis of the cinematic film Rüya (2016), which is directed by Derviş Zaim, who is a Turkish Cypriot filmmaker and novelist. The film employs four actresses to embody the main character Sine, a young female architect who is working in her uncle's construction company. Her quest for realizing her dream to become an installation-performance artist becomes analogues to the concept of change.

The aim of this paper is to deconstruct the film in terms of Roland Barthes' concepts in semiotic studies and Laura Mulvey's psychoanalytical approach to hierarchy and gender inequality. Zaim's film is about the very notion of hegemony, gender, and religion within the context of corrupted institutions in Turkey. It deals with some major elements of cinema, such as time, space, and symbolism. A central issue is the breaking of hegemonic masculine structures to re- construct a social system. The analysis is based mainly on three themes: First, it will deal with the theme of corruption within the hegemonic masculine context of a family firm. Second, it will deconstruct the re-occurring image of the cave within the context of the religious myth of 'The Seven Sleeping Men'. The cave becomes a symbol of death and re-birth to exhibit the need for a transformation of time, space and identity. Thirdly, it will analyze symbols of motherhood that seem to be a strong indication of the re-birth of a liberated, democratic, and ethical society.

Keywords: Semiotics, Derviş Zaim, Rüya, Hegemonic Structures

[*] Öğr. Gör. Doğu Akdeniz Üniversitesi, İletişim Fakültesi

,

YEŞİLÇAM SEYİRCİSİNE BAKIYOR: SİNERMADA FİLM İZLEME DENEYİMİNİN TEMSİLİ

Dilara Balcı Gülpınar*

ICW-2021-0102-02-10

ÖZET

Türkiye sinemasının 1960'lı yıllardan itibaren dünyada yerli film üretiminde ve gösteriminde üst sıralarda yer alması, seyirci ve sinemacılar arasında yapılan yazılı olmayan bir sözleşmenin sonucudur denebilir. Film üretiminin, yapım şirketlerinin ve salonların yükselişe geçtiği 1960'lı yıllarda, sinema radyo ile birlikte alt ve orta sınıf başta olmak üzere halkın başlıca eğlence aracıdır. Bu dönemin seyircisinin açık ve kapalı salonlara akın etmesiyle sinemada film izlemek, günlük yaşamın ve eğlence kültürünün önemli bir parçası haline gelmiştir. Güçlü bir sermayeden ve devlet desteğinden yoksun sinemacılar, halkın taleplerini merkeze alan senaryolar tercih etmiş; bölge işletmecilerinin siparişlerinden, star sisteminden ve klişelerden yararlanarak seyirci beğenisini ön planda tutmuştur. Halk sineması gibi kuramların da ortaya atıldığı dönemde adeta bir seyirci hegemonyası yaratılmıştır. Öte yandan Yeşilçam'ın seyircisiyle kurduğu güçlü bağ, sosyo-ekonomik değişim, televizyon ve video gibi yeni teknolojiler ve siyasi gelişmeler nedeniyle 1970'lerde aşınmaya başlamış; 1990'larda ise Yeşilçam'ın anlatı kalıplarından bütünüyle uzaklaşılmıştır. Seyirciye bu denli önem atfedilen Yeşilçam sinemasında, seyircinin film izleme deneyiminin temsili çalışmanın odağını oluşturmaktadır. Çalışmada, 1960-90 aralığında çekilen ve en az bir sahnesi açık veya kapalı sinema salonunun içi ve çevresinde geçen 25 filmden oluşan amaçlı örneklem oluşturulmuştur. Sinemada geçen sahnelerin film anlatısı içindeki önemi; salonların konumu ve yapısı, seyircinin cinsiyeti, sosyo-ekonomik durumu, film tercihleri ve seyir sürecindeki tutum ve davranışları içerik analizi yöntemiyle incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yeşilçam Sineması, seyirci, temsil.

* Dr. Öğr. Gör. Dilara Balcı Gülpınar, Yaşar Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Film Tasarımı Bölümü
ORCID 0000-0001-7106-2805, [redacted]

ABSTRACT

The fact that Turkish cinema has taken the top decency in domestic film production and screening in the world since 1960s can be said to be the result of an unwritten contract between the audience and filmmakers. During 1960s, when film production, film production companies and film theatres were on the rise, cinema along with radio was the main entertainment tool of the people, especially the lower and middle class. As the audience of this period flocked to the indoor and open air film theatres, watching movies became an important part of daily life and entertainment culture. Lacking strong capital and government support, filmmakers preferred scripts that centered on the demands of the public; took advantage of the orders of regional managers, the star system and stereotypes to prioritize audience appreciation. At the time when theories such as "public cinema" were put forward, an audience hegemony was created. On the other hand, Yeşilçam's strong bond with its audience began to erode in the 1970s due to socio-economic change, new technologies such as television and video, and political developments. In the 1990s, Yeşilçam's narrative patterns were completely changed. The representation of the experience of watching movies in film theatres in Yeşilçam sinema is the main focus of this article. In the study, a purposeful sample of 25 films shot between 1960-90 was used, with at least one scene taking place in and around an indoor or open air film theatre. The importance of the scenes took place in the film theatre; the location and structure of the theatres; the gender and socio-economic status of the audience, their film preferences and attitudes and behaviors i are examined by the content analysis method.

Keywords: Yeşilçam cinema, audience, representation.

,

YABANCILARA TÜRKÇE ÖĞRETİRKEN SİNEMA BİR ÖĞRENME VE ÖĞRETME ARACI OLABİLİR Mİ? DİLSEL VE KÜLTÜREL ÖĞRETİLER TEMELİNDE BİR DEĞERLENDİRME

Ahmet Güneyli[*]

ICW-2021-0301-02-11

ÖZET

Türk eğitim sisteminin hâkim olduğu geleneksel dil eğitiminde, bilginin öğrencilere aktarıldığı ve öğrencilerin düşünme ve dil becerilerinin yeterince geliştirilmediği bir anlayış hüküm sürmektedir. Öğrenmenin etkili olabilmesi için öğrencilerin birden çok duyu organının harekete geçirilmesi gerekmektedir. Bu bağlamda sinema, önemli bir öğrenme-öğretme ortamı olarak önem kazanmaktadır çünkü sinema sınıf ortamından farklı olarak dilin yapay bir ortamda kullanımını değil, doğal bir öğrenme ortamında kullanımını örneklendirmekte ve böylelikle dilsel ve sosyal gelişime katkı sağlayabilmektedir. Sinema sayesinde öğrencilerin hem görsel hem de işitsel olarak belirli uyaranlarla karşılaşıp deneyim elde etmeleri sağlanabilmektedir. Yabancılara Türkçe öğretimiyle ilgili alan yazındaki çalışmalar değerlendirildiğinde, çok uyaranlı öğrenme ortamlarının rolü açıkça ortaya konmaktadır. Ses, görüntü, dil kullanımı, kültürel paylaşım vb. birçok uyaran, dil eğitiminde sinemanın önemli bir öğrenme aracı olduğuna işaret etmektedir. Bu gerçeklikten hareketle araştırmada, yabancılara Türkçe öğretiminde sinemanın etkisine ilişkin YÖK Tez merkezinde yer alan yüksek lisans ve doktora tezlerine ulaşmak ve betimsel analiz gerçekleştirmek amaçlanmıştır. Sözü edilen tezlerde; yabancılara dil ve kültür aktarımında hangi Türk filmlerinin seçildiği, bu filmlerin etkili olup olmadığı ve filmlerin nasıl kullanıldığı/kullanılması gerektiğine ilişkin betimsel analiz gerçekleştirilmiştir. Nitel bir araştırma yaklaşımı çerçevesinde ve benzeşik örnekleme uygun olarak araştırmada incelenen tezlere ulaşılmıştır. Doküman analizi gerçekleştirilmiş ve betimsel analiz ile sonuçlar elde edilmiştir. Araştırma bulguları; yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde "filmler ve özellikleri", "dil gelişimi" ve "kültürel aktarım" başlıkları temelinde sunulmuştur.

Anahtar sözcükler: sinema ve eğitim, yabancı dil olarak Türkçe öğretimi, dil gelişimi,

[*] Prof. Dr., Lefke Avrupa Üniversitesi, [redacted]

kültürel aktarım

ABSTRACT

In traditional language education of Turkish education system, knowledge is transferred to students directly and students' thinking and language skills are not sufficiently developed. For effective learning, more than one sense organ of the students should be activated. In this context, cinema gains importance as an important learning-teaching environment because, unlike the classroom environment, cinema exemplifies the use of language in a natural learning environment, not the use of an artificial environment, and thus can contribute to linguistic and social development. Cinema provides students both visual and auditory experiences. When the studies in the literature on teaching Turkish to foreigners are evaluated, the role of multi-stimulus learning environments is revealed. Sound, image, language use, cultural elements etc point out that cinema is an important learning tool in language education. Based on this, in this research, it is aimed to analyze the effect of cinema in teaching Turkish to foreigners of the master's and doctoral theses in the YÖK Thesis Center. In this theses; a descriptive analysis has been carried out on which Turkish films are selected in transferring language and culture to foreigners, whether these films are effective or not, and how the films are/should be used. Document analysis was carried out and results were obtained with descriptive analysis. Research findings are presented in three titles; "films and their features in the teaching of Turkish as a foreign language", "language development" and "cultural learnings".

Keywords: cinema and education, teaching Turkish as a foreign language, language development, cultural learnings.

,

İDEOLOJİ VE İRAN SİNEMASI

Abdolhossein Laleh[*1], *Nafise Laleh*[*2]

ICW-2021-0303-02-12

ÖZET

Sinema, insan hayatının tüm alanlarını kapsayan, hayal gücü ve duygudan düşünce ve illüzyona, sosyal bilimlerden hukuka kadar uzanan yaygın bir medyadır. İnsanla ilgili her alanla ilgilenir zira sinema her şeyden önce izleyicinin katılımıyla tamamlanan kolektivist bir sanattır. Doğal olarak onun ilgi alanlarından biri de siyasettir. Çeşitli nedenlerden dolayı, bazen bir sinema sanatçısı sosyal, politik, toplumsal tutumu ve zorlukları ele almak ister. Sinema tarihine baktığımızda, bu tür tipik filmlerde farkındalığın film sanatçısının ana ve gizli niyeti olduğunu görürüz. Ancak bazen bu tür eğilimler, iktidar sahiplerinin elinde bir araç olarak kullanılır ve söz konusu sinema eseri devlet propagandasına dönüştürülür. Bu makalede, İran sinemasından verilen örnekler üzerinden bu konu derinlemesine incelenerek, söz konusu kategorinin boyutları şu üç örnek filmle ortaya konacaktır: İmkân-ı Mina (Mina'nın Mekânı: 2016- Kemal Tebrizi) – Sianor (Siyanür: 2016 – Behruz Şueibi) – Nefes (Nefes: 2016 – Nergis Abiyar).

Anahtar Kelimeler: Sinema, İran, İdeoloji, İktidar, Toplum

ABSTRACT

Cinema is a widespread media that covers all areas of human life, from imagination and emotion to thought and illusion, from social sciences to law. It deals with every aspect related to human beings, because cinema is a collectivist art that is completed with the participation of the audience. Naturally, one of its areas of interest is politics. For various reasons, sometimes a filmmaker wants to address social, political, societal attitudes and challenges. When we look at the history of cinema, we see that in such typical films awareness is the main and secret intention of the filmmaker. However, sometimes such tendencies are used

[*1] Doç. Dr. İran Sanat Akademisi öğretim üyesi

[*2] Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Fakültesi; Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü

as a tool in the hands of those in power and the movie in question is turned into state of propaganda. In this article, this subject will be examined in depth through the examples given from Iranian cinema, and the dimensions of the said category will be revealed with the following three sample films: : Mina's Choice: 2016 – Kamal Tabrizi– Potassium Cyanide : 2016 – Behrouz Shoeibi) – Breath: 2016 – Narges Abyar).

Keywords: Cinema, Iran, Ideology, Power, Society

,

1960 VE 1980 DARBELERİ KAPSAMINDA *KARANLIKTA UYANANLAR (1964) VE FAİZE HÜCUM (1982)* FİLMLERİNİN ANALİZİ

***Fazilet Lekesiz*[*1], *Nurselin Aker*[*2]**

ICW-2021-0202-01-13

ÖZET

Bu çalışma, 1960 ve 1980 darbelerinin Türkiye'deki toplumsal yaşamı ve ülke sinemasını nasıl etkilediğini iki filmin kıyaslanması üzerinden ele almaktadır. Çalışma ile amaçlanan, 1960 ve 1980 darbelerini takip eden süreçte ülkede yaşanan gelişmelerin, Karanlıkta Uyananlar ve Faize Hücum filmlerine içerik olarak nasıl katkı sağladıklarını ortaya koymaktır. 1960 darbesinin ardından, 1961 yılında düzenlenen ve yürürlüğe giren anayasayla tanınan insani haklar ve özgürlüklerin alanı daha önce görülmemiş ölçüde genişletilmiştir. Örneğin, işçilere toplu sözleşme ve grev hakkı tanınmış, ortaya koydukları tüm emekleri devlet güvencesi altına alınmıştır. Karanlıkta Uyananlar filminin konusu da anayasal etkilenimin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Filmde, işçilerin anayasal olarak daha önce sahip olmadıkları mevcut haklarını tanıma ve bilinçlenme süreçlerine yer verilmektedir. 1980 darbesi ise 1960 darbesinden tamamen farklı koşulların ve sınırlandırmaların doğmasına yol açacak girişimlerin başlangıcını oluşturmuştur. Darbeyi takiben yürürlüğe giren 1982 Anayasası, 1961 Anayasası'nın verdiği haklara ve özgürlük ortamına sınırlandırmalar getirmiş ve toplum yaşamında yoğun bir baskı düzeni kurulmuştur. Oluşturulan baskı düzeninde, ekonomik ve toplumsal haklarının çoğundan mahrum kalan ve gerektiğinde haklarını arayamayan bireyler ise gün geçtikçe yalnızlaşmış ve ağır bir bunalıma sürüklenmeye başlamışlardır. Söz konusu durum, Faize Hücum filminde kendisine yer bulmuş, bireysel ve toplumsal konum Kâmil Bey özelinde ele alınmıştır. Filmde, 1980 darbesinden sonra ülkede ortaya çıkan istikrarsız ekonomik ortamın, insanları nasıl bir çıkmazın içine sürüklediği anlatılmaktadır. Her iki film de

[*1] Doktora Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü
[*2] Doktora Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

betimsel analiz yöntemi[1] kullanılarak hermeneutik yaklaşımla[2] incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: 1960 Darbesi, 1980 Darbesi, Türk Sineması, İşçi Mücadelesi, Bankerler Olayı.

ABSTRACT

This study examines how the coups of 1960 and 1980 affected social life in Turkey and the country's cinema through the comparison of the two films. The aim of the study is to reveal how the developments in the country following the coups of 1960 and 1980 contributed to the films Karanlıkta Uyananlar and Faize Hücum as content. After the 1960 coup, the area of human rights and freedoms recognized by the constitution, which was organized and entered into force in 1961, was expanded to an unprecedented extent. For example, workers are granted the right to collective bargaining and strike, and all their labor in question is guaranteed by the state. The subject of the film Karanlıkta Uyananlar has also emerged as a result of constitutional influence. The film focuses on the processes of recognizing and awareness of workers ' existing rights, which they constitutionally did not previously have. The 1980 coup was the beginning of attempts that would lead to completely different conditions and limitations than the 1960 coup. The 1982 constitution, which came into force after the coup, imposed restrictions on the rights and freedoms granted by the 1961 constitution, and an intense order of repression was established in public life. In the order of oppression created, individuals who were deprived of most of their economic and social rights and could not seek their rights when necessary became lonely and began to drift into a severe depression. The situation in question found its place in the film Faize Hücum and the individual and social position was discussed in Kâmil Bey's private. The film describes how the unstable economic environment that emerged in the country after the 1980 coup led people to a stalemate. Both films have been studied by hermeneutic approach using descriptive analysis method.

Keywords: 1960 Coup, 1980 Coup, Turkish Cinema, Labor Struggle, Bankers Incident.

[1] Bu yöntemle amaçlanan, araştırmacının gözlemleri sonucu elde ettiği verileri düzenleyerek ve yorumunu katarak okuyucuya sunmasıdır. Araştırmacı çalıştığı alanla ilgili elde ettiği verileri belirlemiş olduğu temalara göre sınıflandırır, özetler ve yorumlar. Bulgular arasında neden-sonuç ilişkisi kurulur ve araştırmacı gerek görürse olgular arasında karşılaştırma yapabilir (Yıldırım ve Şimşek, 2008: 224).

[2] *"Hermeneutik sosyolojik, felsefe tarih, edebiyat ve teoloji çevrelerinde bir sorgulama imkânı olarak durmaktadır. Bu sorgulama, edebiyat eleştirisinden, teolojik yorumlamaya, tarih biliminden doğa bilimsel yöntemlere kadar her türlü araştırma yöntemlerinin irdelenmesine yardım eder. Hermeneutik, düşünme kadar eylem yöntemleri üzerinde de araştırma, eleştiri, tahlil ve değerlendirme yapmaktır"* (Bilen, 2001: 17).

"DİLSİZ" FİLMİNDE MODERN İNSANIN SEYR Ü SÜLÛKÜNÜN VARDIĞI YER: İNCİNMEMEK YAHUT ÖLMEDEN EVVEL ÖLMEK

Sema Noyan*

ICW-2021-0304-03-14

ÖZET

2019 yılında gösterime giren "Dilsiz" adlı sinema filminin yönetmenliğini üstlenen Murat Pay, filmin senaryosunu da Selman Kılıçaslan ile birlikte kaleme almıştır. Bir erginleşme, benliği terk etme, tasavvuf diliyle ölmeden evvel ölmenin hikâyesi olan "Dilsiz"de tasavvufî unsurlar yoğunluklu olarak kullanılmaktadır. Filmin başlıca konusu, modern hayatın içinde, gelenekten uzaklaşmış, özüne yabancılaşmış bireyin, ezelî hakikate yine geleneksel unsurların rehberliğinde ulaşması yani seyr ü sülûk etmesidir. Bu bağlamda günümüzde sinema, önemini ya da güncelliğini kaybetmek üzere olan kültürel unsurları yeniden gündeme getiren, geçmiş ile bugünü birleştiren en önemli araçlardan biridir. "Dilsiz"in diğer önemli temaları ise nefsi terbiye etmede bir vasıta olan geleneksel hat sanatının hattat ve talebe ilişkisi, ayrıca ilâhî aşka ulaşmaya köprü olan beşerî aşktır. Tasavvufî bir dile sahip olan "Dilsiz"de diyaloglara az yahut kısa olarak yer verilmekte, hakikatin remizleri olan semboller yoğun bir şekilde kullanılmaktadır. Filmin dili, tasavvufun hal diliyle uyumludur. Yönetmenin bakış açısı, hakikat sırrını sezdiren görüntüler aracılığıyla yansıtılmaktadır. Ayna, havuz, hatla yazılmış "elif" ve "vav" harfleri, "hiç" ve "hu" meşkleri, dilsiz papağan, kafesten uçarak özgürleşen papağanın resmi gibi imge, metafor" ve semboller, ölmeden evvel ölmeyi çağrıştıran "haller"in hakikatini yansıtmaktadır. Bildiride başkarakter Sami'nin benlikten geçmeye varan seyr ü sülûkü (yolculuğu) etrafında filmdeki tasavvufî unsurlar tahlil edilecek, modern hayatta sinema ve kültür ilişkisi değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Sinema, hat, aşk, ölmeden evvel ölmek, seyr ü sülûk.

* Dr. Öğr. Üyesi, Karabük Üniversitesi

ABSTRACT

Murat Pay, who directed the movie "Dilsiz" (Mute) which was released on the silver screen in 2019, also co-wrote the movie's script with Selman Kılıçaslan. Sufi elements are used extensively in “Dilsiz”, which is a story of maturing, abandonment of one's self, and "dying before death" as it is referred to in Sufism. The main theme revolves around a modern individual, who has forsaken his traditions and became self-alienated, reaching the eternal truth -a.k.a. *sayr al-suluk*- with the guidance of said traditional elements. In this context, modern cinema is one of the most essential tools that bring the cultural elements that are about to lose their importance or become obsolete back under the spotlight and build a bridge between the past and the present. Other important themes of "Dilsiz" are the calligrapher-apprentice relationship in traditional calligraphy, a means of disciplining *nafs*, and human love, which is a bridge to reach divine love (or *ashk*). Film's few and short dialogues implement Sufi terminology; Symbols, which are the markers of truth, are used extensively. The language of the film is compatible with the *Lisan al-Hal* of Sufism. The director's point of view is reflected through imagery that suggests the secret of the truth. Images, metaphors, and symbols such as the mirror, the pool, letters “*alif*” and “*waaw*” written in calligraphy, the *mashk*s "*hiç*" (nothing) and "*Hu*" (*Huwa*/God), the mute parrot, and the painting of the parrot that flies out of the cage to freedom, reflect the truth of the *Hal*s that evoke dying before death. In this paper, the Sufi elements in the film are analyzed around the protagonist Sami's journey to *tazkiyah al-nafs* (purification of *nafs*), and the relationship between modern cinema and culture is evaluated.

Keywords: Cinema, calligraphy, ashk (love), dying before death, sayr al-suluk (wayfaring)

,

THE LORD OF THE RİNGS' ORİGİNAL SOUNDTRACK: ITS PERSUASİVE POWER

Ediz Pirhan[*1], *Bahire E. Özad*[*2]

ICW-2021-01P1-02-15

ABSTRACT

'The Lord of the Rings' is one of the most popular film productions ever. With a total of three films which lasts 12 hours, this legendary production has been awarded numerous prestigious awards. The film also broke a record on the Academy Awards which is the most prestigious award on Hollywood. One of these awards is the Original Soundtrack award. The film is visually enchanting for the audience; yet the sound and music part is not to be neglected. There are various visual studies on The Lord of the Rings trilogy; however, the studies on its music is extremely limited.

This study aims to put the importance of the music on surface, show the persuasive power of music over the audience. The music of The Lord of the Rings trilogy is there to create pathos over the audience to lead them to have certain emotions. To achieve this aim, this study analyses the sound aspect of The Lord of the Rings by its composition and how it is used to relate certain feelings to certain locations.

Keywords: Pathos, Soundtrack, The Lord of the Rings, Anchorage, Sound Awards.

[*1] PhD. Student, Cinema and TV Department, Eastern Mediterranean University

[*2] Prof. Dr. Cinema and TV Department, Eastern Mediterranean University

ENGELLİ, YAŞAM VE MEKÂN ODAKLI SİNEMA FİLMLERİNDE KİŞİSEL VE KENTSEL MEKÂNLARIN KURGUSAL ANLATIMLAR ÜZERİNDEN İRDELENMESİ

Çiğdem Belgin Dikmen[*1], *Hilal Sert*[*2]

ICW-2021-0103-02-16

ÖZET

Mimarlık belirli tasarım ölçütleri ile kullanıcıların istek ve gereksinimlerine yanıt verecek sağlıklı, nitelikli, yaşanılabilir ve estetik mekânlar tasarlayan, uygulayan ve yeniden tasarlayarak düzenleyen bir disiplindir. Çevremiz, mimarlık ve tasarım içeren disiplinler ile tüm kullanıcı grupların gereksinimlerine yanıt verecek şekilde tasarlanmalıdır. Ancak tasarım ve uygulama süreçlerinde farklı kullanıcı grupların yeterince dikkate alınmadığı, yapılar ve yapılarla biçimlenen özel ve kentsel mekânların tüm kullanıcı gruplara uygun biçimde tasarlanmadığı görülmektedir. Farklı yaşamlar üzerinden insanları, mekânları, duyguları ve toplumsal yaşama dair sorunları konu ederek, kurgusal bir anlatımla ses ve görüntü diline dönüştüren bir sanat dalı olan sinema; mimarlık disiplini ile yakın ilişkilidir. Sinema; insanları, olayları ve mekânları izleyiciye aktarmada en etkili yöntemlerden biridir. Bu bağlamda sinema, dünya nüfusu içerisinde en büyük azınlık olarak görülen engellilerin yaşamlarını, yaşadıkları mekânlar ile bu mekânlarda karşılaştıkları kişisel ve çevresel etkenlerden kaynaklı sorunları filmlere konu ederek farkındalık yaratmayı amaçlamaktadır. Bu çalışmanın amacı engelli, yaşam ve mekân odaklı sinema filmlerinde engellilerin kullandıkları mekânları kurgusal anlatımlar üzerinden irdelemektir. Çalışma kapsamında aynı senaryo ile kurgulanmış Black ve Benim Dünyam filmlerinde, görme ve işitme engellilerin aile ve toplum ile etkileşimleri ve toplumsal yaşama katılabilmeleri mekân kavramı üzerinden sorgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sinema, mimarlık, görme ve işitme engelli, mekân, mekân kurgusu

[*1]Doç. Dr. Yozgat Bozok Üniversitesi, Mühendislik Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, [redacted]

[*2] Yozgat Bozok Üniversitesi, Yüksek Lisans Eğitim Enstitüsü, Mimarlık ABD Öğrencisi, [redacted]

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

ABSTRACT

Architecture is a discipline that designs, implements and redesigns, healthy qualified, liveable and aesthetic spaces that will respond to the demands and needs of the users with certain design criteria. Our environment should be design to meets the needs of all user groups with all disciplines like include design and architecture. However, it is seen that different user groups are not taken into consideration sufficiently in the design and implementation processes, and the private and urban spaces shaped by buildings and structures are not designed to respond to all user groups. Cinema, which is the branch of art that transforms people spaces, emotions and problems related the social life through different lives into a language of sound and image with a fictional expression, is closely related to the discipline of architecture. Cinema is the most effective methods to convey people, events and places to the audience. In this context cinema art also focuses on the lives of disabled people, who are considered as the largest minority in the world's population, the spaces in which they live, and the problems caused by personal and environmental factors they face in these places. This article aims to examine the spaces used by the disabled in the movies focused on life and space through fictional narratives. Within the scope of the study, in the films Black and Benim Dünyam, which were fictionalized with the same scenario, the interaction of the visually and hearing impaired with family and society and their participation in social life were questioned through the concept of space.

Keywords: Cinema, architecture, visually and hearing impaired person, space, space setup

Joseph Campbell, Algirdas Julien Greimas ve Vladimir Propp Perspektifinde '*Evliya Çelebi ve Ölümsüzlük Suyu*' Filminin İncelenmesi

Melis Taş*

ICW-2021-03P2-02-17

ÖZET

Sinemada görsel sanatlar, teknolojinin gelişmesiyle birlikte kitlelere hitap eden en etkili aktarım biçimlerinden biri haline geldi. Sinemanın bir anlatı sanatı olarak ele alınması, edebi eserlerin çözümlenmesinde kullanılan anlatı kuramlarının sinematik çözümlemede kullanılmasına neden olmaktadır. Popüler kültür ürünlerinden sinema filmleri farklı yöntem ve yaklaşımlarla incelenmeye çalışılmıştır.

Filmin analizinin bu yönünden hareketle makale, asırlık geçmişinden mitolojiden masallara, antik dramadan tiyatroya, destandan romana, çağdaş anlatıdan kurgusal anlatının ortaklığına, sinemanın beslediği biçimlere dikkat çekiyor. Sadece dilsel göstergeleri değil, aynı zamanda dilsel olmayan göstergeleri de incelemek; edebi metinlerde dildeki evrensel yapıları da inceleyen göstergebilim, bu tür bir yaklaşımdır. Mit, masal, monomit, arketip vb. sözlü anlatı türleri, kahramanın temel yapı taşları ve yolculuk haritası üzerine bilimsel araştırma yapan Joseph Campbell, günümüz filmlerinde sinemada nasıl bir yer edindikleri incelenmiştir. Çalışmaya ek olarak, "Evliya Çelebi ve Ölümsüzlük Suyu" adlı eseri Greimas'ın eyleyenler modeline göre göstergebilimsel bir yöntem olan ve Masal Morfolojisi'nde masalların yapısını inceleyen Rus masal bilim adamı Vladimir Propp'un tanıttığı yapısal analiz yöntemi kullanılarak incelenmiştir. Propp'un belirlediği işlevlerin seçilen filmlerin anlatı analizine dahil edilip edilmediğinin ortaya çıkarılması amaçlanmaktadır. Yapısalcılık perspektifinden yapılan incelemede, Propp'un masal anlatısındaki 31 maddeden oluşan "işlevselci" düzen, bireysel filmlere uyarlanmıştır. Bu bağlamda, bu filmlerdeki anlatıların ve anlamlarının nasıl kurgulandığı sorularına yanıt bulmaya çalışmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Sinema, Joseph Campbell, Kahramanın Sonsuz Yolculuğu, Greimas'ın Eyleyenler Modeli, Vladimir Propp'un Çözümleme Modeli, 'Evliya Çelebi ve Ölümsüzlük*

* Doktora Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi

Suyu' Filmi.

ABSTRACT

With the development of technology, visual arts in cinema have become one of the most effective forms of transmission that appeals to the masses. Considering cinema as a narrative art causes the narrative theories used in the analysis of literary works to be used in cinematic analysis. Movies from popular culture products have been tried to be examined with different methods and approaches.

Based on this aspect of the analysis of the film, the article draws attention to the forms nourished by the cinema, from its centuries-old past to mythology to fairy tales, from ancient drama to theatre, epic to novel, contemporary narrative to fictional narrative. To study not only linguistic but also non-linguistic signs; Semiotics, which also examines universal structures in language in literary texts, is such an approach. Myth, fairy tale, monomyth, archetype etc. Joseph Campbell, who has done scientific research on the types of oral narratives, the basic building blocks of the hero and his journey map, and how they have gained a place in the cinema in today's films are examined. In addition to the study, his work "Evliya Çelebi and the Water of Immortality" was analyzed using the structural analysis method introduced by the Russian fairy tale scientist Vladimir Propp, who examined the structure of fairy tales in the Morphology of Tales, which is a semiotic method according to the acter model of Greimas. It is aimed to reveal whether the functions identified by Propp are included in the narrative analysis of the selected films. In the analysis made from the perspective of structuralism, the "functionalist" order consisting of 31 items in Propp's fairy tale narrative has been adapted to individual films. In this context, it tries to find answers to the questions of how the narratives and their meanings in these films are constructed.

Keywords: *Cinema, Joseph Campbell, The Hero's Endless Journey, Greimas 'Model Of The Acts, Vladimir Propp's Model Of The Acts,' Evliya Çelebi And The Water Of Immortality ' Film.*

ULUSLARARASI GÖÇ KÜLTÜRÜ VE SİNEMADAKİ ANLATISINI TARTIŞMAK

Özlem Özdemir[*1], *Tolga Tellan*[*2]

ICW-2021- 0302-03-18

ÖZET

Yirmi birinci yüzyılı tanımlayan kavram 'göç çağı'dır. Gelişen iletişim teknolojileri, küreselleşen ulaşım ve taşımacılık hizmetleri ve dünya ekonomisinin artan bağları, sermaye, mal ve hizmet hareketliliğinin ötesinde insan dolaşımını da yaygınlaştırmıştır. İnsan hareketliliğinin gerek ülke içerisinde gerekse sınırlar ötesindeki karakterinin çok az bir kısmı gönüllü iken, baskın çoğunluğunu zorunlu göçler oluşturmaktadır. Savaş, şiddet, can güvenliği, ekonomik yoksulluk, yerleşik olunan topraklardaki yaşam koşullarının politik, kültürel ve psikolojik sorunlar üretmesi ve çocuklar için daha iyi gelecek hazırlamak gibi nedenlerle harekete geçen bireyler göçü olağanlaştırmıştır. Sınırlar ötesi göçün sıradanlaşması, göç alan ve göçmen gönderen ülkelerin kurumlar, bireyler ve ağlar düzleminde birbirine bağlanmasına, hukuki yapıların ve sosyal ilişkilerin bir taraftan yöndeşirken diğer taraftan da ayrışmasına neden olmaktadır. Bu iki zıt eğilim çerçevesinde nasıl bir çözüm geliştirileceğine ise yüzyılımızın global kültürel iklimi yanıt verecektir.

Göçmenin ekonomik bakımdan salt (zihinsel-fiziksel) emek olarak görülmesi, hedefleri, istekleri, beklentileri ve arzuları olan bir insan olarak algılanmaması; entegrasyon hedefli göç politikalarının ve kültürünün önündeki en önemli engeldir. Çağımızda, göçmenlerin de toplumsal hareketliliğin parçası olduğu bir toplumsal ilişkiler ağının kurulmasının ancak kültürlerarası iletişim ile mümkün olacağı kolaylıkla ifade edilebilecektir. Bu bağlamda, çalışmamızda, göçün kim tarafından nasıl algılandığını kavramayı kolaylaştıracağı düşünülen iki kısa filmin analizi yapılmakta ve uluslararası göç kültürünün yüzyıllık zaman diliminde değişenlerinin ve değişmeyenlerinin belirginleştirilmesi amaçlanmaktadır. Charlie Chaplin'in yönetmenliğini yaptığı 1917 tarihli, döneminin sinema eleştirmenlerinin beğenisini kazanmış ABD yapımı sessiz filmi '***The Immigrant***' ile Emre Kayış'ın yönetmenliğini yaptığı 2015 tarihli ve çok sayıda uluslararası film yarışmasında ödül almış

[*1] Doç. Dr. Fenerbahçe Üniversitesi Afrika Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü, İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi, [redacted] ORCID 0000-0003-3144-4651

[*2] Ankara İl Sağlık Müdürlüğü, Sosyolog, [redacted] ORCID 0000-0002-3697-7943

kısa filmi '***Çevirmen***'in analiz edildiği çalışmada göç olgusunun tarihsel dönüşümü gözler önüne serilmektedir. Uluslararası düzeyde yoğun biçimde göç veren ve göç alan ülkemiz coğrafyasında, karşılıklı dayanışmaya ve yeni bir kültürde entegrasyona ulaşmanın ancak iletişim kanallarının etkin kullanımıyla mümkün olacağına ilişkin varsayımımızın tartışılması, sorunların çözümlenmesi yönünde atılan önemli bir adımdır.

Anahtar Sözcükler: *Uluslararası Göç, Sinema, Entegrasyon, Kültürlerarası İletişim*

ABSTRACT

The concept that defines the twenty-first century is the 'age of migration'. Developing communication technologies, globalizing transportation and transportation services and capital beyond the mobility of goods and services, they also expanded the circulation of people. While a very small part of the character of human mobility, both within the country and beyond the borders, is voluntary, the majority of them are forced migrations. Individuals who took action for reasons such as war, violence, life safety, economic poverty, the political, cultural and psychological problems of the living conditions in the settled lands and preparing a better future for children made migration normal. The ordinariatization of cross-border migration causes the linking of the receiving and sending countries to each other at the level of institutions, individuals, and networks, while legal structures and social relations converge on the one hand and diverge on the other. The global cultural climate of our century will respond to how a solution will be developed within the framework of these two opposite trends.

Seeing the immigrant as purely (mental-physical) labor in economic terms, not as a person with goals, aspirations, expectations and desires; It is the most important obstacle to integration-oriented migration policies and culture. In our age, it can be easily stated that the establishment of a social relations network in which immigrants are also a part of social mobility is only possible with intercultural communication. In this context, in our study, two short films that are thought to make it easier to understand how migration is perceived by whom, are analyzed and it is aimed to clarify the changes and the unchanges of the international migration culture over the century. In the study the historical transformation of the phenomenon of migration is revealed. For this, the silent film ***'The Immigrant***' which is directed by Charlie Chaplin and made in the USA and won the acclaim of the film critics of the period, and the short film '***Çevirmen***' (Translator), which was awarded in many international film competitions and directed by Emre Kayiş, dated 2015 were analyzed.

Discussing our assumption that mutual solidarity and integration in a new culture can only be possible with the effective use of communication channels in the geography of our country, which receives and emigrate intensively at the international level, is an important step towards solving the problems.

Keywords: *International Migration, Cinema, Integration, Intercultural Communication*

,

İMGESİZ KORKU VE KÜLTÜRÜ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Ali Muhammet Bayraktaroğlu[*1], *Ataman Oğuz Yılmaz*[*2]

ICW-2021-0203-02-19

ÖZET

Somuttan soyuta doğru giden, öğrenme basamaklarında karşımıza çıkan ilk soyut kavramlar öncelikle tanrı sonrasında da ötekileştirilerek canavarlaştırılan kurallar ekseninde karşımıza çıkmaktadır. Dini metaforlar bağlamında bize sunulan kuralların çiğnenmesi sonucunda, bireylerin Anadolu'nun farklı coğrafyalarında farklı adlar ve/veya kavramlarla simgeleştirilmiş bilumum kötü "şeylerle" yüzleşme tehdidi ile karşı karşıya kaldığı dünden bugüne anlatılagelmektedir.

Bilindiği üzere tehdit ve korku; ulusları ve bireyleri dinç tutar, hedef kötünün karşısında toplulukları konsolide eder, kişileri ise gücünün ve iradesinin doruğuna taşır. Bu bağlamda ansızın ortaya çıkan korku ise libido marifeti ve Spinoza'nın kavrayışı ile Conatus'u devreye sokar. Dolayısıyla bilinmezin korkusu doğrultusunda insanlığın sığınağı öncelikle din ve dini simgeleyen mimarî şaheserlerin oluşmasına oldukça önemli bir etkide bulunurken aynı zamanda da bireysel kaygılar ekseninde kendisini sanatın farklı disiplinlerinde sanatçılar tarafından dile getirmektedir. Nitekim sinema sanatında korku, kırsalın hikâyeciliğinden beslenmemiş, kent insanı için hedonist bir alışkanlığa dönüşmüştür. Bu bağlamda doğum ve var olma serüvenin de insan çevresini önce deneyimle, sonra da anlatı yoluyla anlamlandırarak, özgün olduğunu düşündüğü imgeler dünyasında kendine özgü "görece" bir hiyerarşi kurmuştur. Nitekim toplumsallığın bizden beklediği uyum ve itaat kavramlarının özünde de ilk çocukluk çağımızda kültürel çevremizi oluşturan ebeveynlerimiz, yakınlarımız ve onların mitoslarıyla şekillenmeye başladığını söylememiz mümkündür. Bu bakış açısı bağlamında değerlendirdiğimizde kültürel semiyoloji bizlere anlamını bile kavrayamadığımız birtakım yasaları öğrettiğini iddia etmemiz mümkündür. Örneğin eril

[*1] Prof. Dr. Ali Muhammet BAYRAKTAROĞLU, Trakya Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Grafik Tasarımı Bölümü Öğretim Üyesi, Edirne – TÜRKİYE
[*2] Ataman Oğuz YILMAZ, Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Resim Yüksek Lisans Öğrencisi, Edirne- Türkiye

yasa koyucu “bana/bize”, “tanrı”, “ötekilerin gözündeki imajımız” ve toplum tarafından “onaylanmaya duyduğumuz birtakım gereksinimleri” inşa ederken insanoğlu korkuyu nasıl öğrenir? Dolayısıyla sorgulanması gereken gösterge olarak korku mu kendi kültürünü inşa eder yoksa kültür mü korkuyu inşa eder? Bu çalışma anlam, algı ve imge dünyamızın kültürel arketiplerini ve korkularımızın imgeye dönüşmesi süreçlerini "Paranormal Activity" filmi üzerinden okumayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İmge, Korku, Kaygı, Film, Algı

ABSTRACT

The first abstract concepts that go from the concrete to the abstract and appear in the learning stages first appear in the axis of the rules that are dehumanized and then marginalized. As a result of the violation of the rules presented to us in the context of religious metaphors; It has been narrated from past to present that Anatolia faced the threat of confronting all kinds of bad "things" symbolized by different names and/or concepts in different geographies.

As it is known, threat and fear keep nations and individuals vigorous, consolidate communities against the target evil, and carry individuals to the peak of their power and will. In this context, the sudden fear activates the conatus with the ingenuity of the libido and the understanding of the Spinoza. Therefore, in line with the fear of the unknown, the shelter of humanity has a very important effect on the formation of architectural masterpieces symbolizing religion and religion; at the same time, it expresses itself by artists in different disciplines of art on the axis of individual concerns. As a matter of fact, fear in the art of cinema was not fed by the storytelling of the countryside, but turned into a hedonistic habit for the urban people. In this context, he has established a unique "relative" hierarchy in the world of images that he considers original, by first making sense of the human environment in the adventure of birth and existence, first through experience and then through narrative. As a matter of fact, it is possible to say that the concepts of harmony and obedience that sociality expects from us began to be shaped by our parents, relatives and their myths, which formed our cultural environment in our early childhood. When we evaluate it in the context of this point of view, it is possible to claim that cultural semiology teaches us some laws whose meaning we cannot even comprehend. For example, while the masculine legislator constructs “me/us”, “god”, “and our image in the eyes of others “and” some of our needs for approval by society; How do humans learn to fear? Therefore, as the indicator that needs to

,

be questioned, does fear build its own culture or does culture build fear? This study aims to read the cultural archetypes of our world of meaning, perception and image and the processes of transforming our fears into images through the movie "paranormal activity".

Keywords: Image, Fear, Anxiety, Film, Perception

"HİCHKİ" FİLMİ ÖZELİNDE SİNEMADA "ÖTEKİ" OLMAK

Dilar Diken Yücel*

ICW-2021-0204-03-20

ÖZET

"Ben" ve "sen" ayrımı, hayata gözlerini yalnız açan insanoğlunun kendi benliğini ve ailesini fark etmesi ile başlar. Zira toplumsal yaşamı şekillendiren, bu ayrım ve beraberinde getirmiş olduğu çatışma unsurlarıdır. Modern toplumların oluşmasıyla birlikte bu çatışma şiddetini arttırmış ve toplumsal yaşamın birçok alanına sirayet etmiştir. Sosyoloji biliminde söz konusu ayrım *öteki, yabancı* gibi kavramlar eşliğinde tartışılmıştır. Çalışma kapsamında kullanımı tercih edilen kavram ise *öteki*'dir. Hem öyküsünü oluşturma hem de öykü evrenini tahsis etme noktasında toplumsal yapıdan beslenen sinema için de *öteki* kavramı ve beraberinde getirdiği çatışmalar her daim önem arz etmiştir. Sinema, yerel olan unsurların karşısına konumlandırdığı *ötekiler* sayesinde toplumsal yapıda mevcut olan cinsiyet, ırk, dil, din, ekonomik sınıflar, bedensel ve zihinsel farklılıklar gibi birçok noktada söz söyleme şansına sahiptir. Çalışmada sinemanın *öteki* kavramına yönelik bakışını betimlemek amaçlanmıştır. Bu amaçla seçilen örneklem, Siddharth Malhotra'nın yönetmenliğini yapmış olduğu 2018 tarihli Bollywood yapımı *Hichki* (Hıçkırık) adlı filmdir. Film, eğitim temasının çatısı altında hem eğitmen hem de öğrenciler üzerinden ötekiliğe dair eleştirel bir yaklaşım geliştirmiştir. Filmin anlatısı, Hindistan'ın banliyölerinde yoksulluk içinde şehirden izole yaşayan bir grup lise öğrencisinin yolunun şehrin saygın kolejlerinden birine düşmesi üzerine kuruludur. Yoksul öğrenciler kolej sınırları içinde hem mekânsal hem de kişisel olarak ötekileştirilmeye maruz kalırlar. Öyle ki söz konusu ötekileştirme sayesinde eğitimde fırsat eşitliğinden faydalanamazlar. Fakat filmde öteki olan sadece öğrenciler değildir. Bu öğrencileri yetiştirecek olan öğretmen de içinde yaşadığı toplumun ötekisidir. Nörolojik bir hastalık olan Tourette sendromundan mustarip öğretmen, konuşurken aniden hıçkırığa benzer sesler çıkarır ve bu seslere istem dışı refleksleri eşlik eder. Tourette sendromu yüzünden önce babası daha sonra okul arkadaşları ve öğretmenleri nihayetinde ise öğrencileri tarafından ötekileştirmeye maruz kalmıştır. Film, öğrenciler üzerinden ekonomik

* *Arş. Gör. Dr., İnönü Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü* [redacted]

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

sınıflara yönelik ötekileştirmeyi, öğretmen karakteri üzerinden ise bedensel engellere yönelik ötekileştirmeyi tartışmaya açmaktadır. Söz konusu tartışma için, çalışmanın ilk bölümünü oluşturan kuramsal kısımda literatür taraması yapılmış ve hem toplumsal yaşamda hem de sinemada öteki kavramının ne ifade ettiği üzerinde durulmuştur. Çalışmanın ikinci kısmına ise öteki kavramının sinemadaki izdüşümlerini bulma fikri hâkimdir. Bu sebeple de çalışmanın temel örneklemi olan *Hichki* filmi aracılığıyla sosyolojik film analizi yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öteki, yabancı, sinema, sosyolojik film analizi

ABSTRACT

The distinction between "me" and "you" begins with the human being who opens his/her eyes alone to realize his/her own self and family. Because it is this distinction that shapes social life and the elements of conflict that it brings with it. With the formation of modern societies, this conflict has increased its violence and spread to many areas of social life. In the science of sociology, the distinction in question has been discussed in the context of concepts such as the other and the stranger. The concept that is preferred to be used within the scope of the study is the other. The concept of the other and the conflicts it brings have always been important for cinema, which is fed by the social structure in terms of both creating its story and allocating the story universe. Cinema has the chance to have a say in many points such as gender, race, language, religion, economic classes, physical and mental differences in the social structure, thanks to the others it positions against the local elements. In this study, it is aimed to describe the view of cinema towards the concept of the other. The sample chosen for this purpose is the 2018 Bollywood movie Hichki (Hiccup), directed by Siddharth Malhotra. Under the umbrella of the theme of education, the film has developed a critical approach to otherness through both the trainer and the students. The narrative of the movie is based on the path of a group of high school students living in poverty in the suburbs of India, in isolation from the city, to one of the city's prestigious colleges. Poor students are exposed to be marginalised spatially and personally within the boundaries of the college. So that they cannot benefit from equal opportunities in education, because of the said marginalization. But it is not only the students who are the other in the film. The teacher who will raise these students is also the other of the society in which she lives. The teacher, who suffers from Tourette's syndrome, which is a neurological disease, suddenly makes hiccup-like sounds while talking, and these sounds are accompanied by involuntary reflexes. Due to Tourette's syndrome, she was marginalized first by her father, then by her schoolmates and teachers, and finally by her students. The film discusses the othering towards economic classes through students and the othering towards physical disabilities through the character of the teacher. For the above-cited discussion, a literature review was made and it was discoursed what the concept of other means in both social life and cinema in the theoretical

part which constitutes the first part of the study. The second part of the study is dominated by the idea of finding the projections of the concept of the other in cinema. For this reason, sociological film analysis was made through the Hichki which is the main sample of the study.

Keywords: Other, stranger, cinema, sociological film analysis

,

YENİ TÜRKİYE SİNEMASINDA YAPIMCI PROFİLİNİN DEĞİŞİMİNİN SİNEMA KÜLTÜRÜNE ETKİLERİ

Sabire Soytok*

ICW-2021-0101-01-21

ÖZET

Türkiye sineması 1990 yılların ikinci yarısından sonra "Yeni Türkiye Sineması" olarak adlandırılmaya başlamıştır. Sinemamızda yeni olan sadece genç yönetmenler ve onların sinema dilleri değildir. Yeşilçam döneminin yapımcı ve sinema salonu sahiplerinin ısmarlamalarıyla çekilen filmlerin yerini, Avrupa Birliği sinema Fonu Eurimage'a, Kültür Bakanlığının desteklerine, ulusal ve uluslararası festivallere, festivallerdeki fonlara, sponsorluklara ve hatta yapımcı- yönetmenlere bırakmıştır. Bu köklü değişim şüphesiz sinema dilini ve dolayısıyla sinema kültürünü kökten değiştirmiş, ortaya Yeni bir sinema dili çıkmıştır.

Özellikle Eurimage destekli ortak yapımlar, Türkiye sinemasında yeni konuların ve anlatı biçimlerinin denenmesine olanak sağlamış, ayrıca teknik yenilikler filmlerin kalitesini arttırmıştır. Fon özellikle Hollywood sinemasının ticari yapısının dışında kalarak, insan ve toplumla ilgilenmiş, insanları ve kültürleri konu edinerek, kendi anlatı yapısını kurmuştur. Bu gelişme sinemamızda daha önce ele alınmamış konu ve temaların işlemesine vesile olmuştur. Bu yenilikler sadece Eurimage'la sınırla kalmamış, yurtiçi ve yurtdışında çeşitli fonlarla çeşitlenmiş ve sinemacılarımızın anlatım dillerini etkileyerek, ortaya yeni sinemacıların ürettiği bir sinemanın çıkmasına neden olmuştur. Ayrıca Kültür Bakanlığı'nın sinemayı ilk kez maddi olarak desteklemesi de sinemamızı olumlu ve olumsuz etkilemiştir. Bu makale Yeni Türkiye Sinemasında değişen yapımcı profilinin sinema diline ve kültürüne getirdiği yenilikleri, olumlu ve olumsuz etkilerini araştıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Türkiye Sineması, Eurimages, Sinema Fonları, Yapımcı-Yönetmen, Sinema Kültürü, Kültür Bakanlığı,

ABSTRACT

Turkish Cinema began to be called "New Turkish Cinema" after the second half of the 1990's. It is not only the young directors and their language of cinema that are new to our cinema. The tailored movies ordered by the producers and movie theater owners of the "Yesilcam Period" have left their place to Eurimage (European Union cinema fund), with the support of the Ministry of Culture, sponsorships and even producers-directors. This radical change has undoubtedly changed the language of cinema and thus the culture of cinema language emerged. Especially Eurimage- supported co-productions have enabled new subjects and narrative forms to be tested in Turkish cinema, and technical innovations

* Doç.Dr. Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Film Tasarım Bölümü/ İzmir/Türkiye, [redacted]

have increased the quality of the films.

The fund, especially by staying outside of the commercial structure of Hollywood cinema, was interested in people and society, and established its own narrative structure by focusing on people and culture. This devolpement has been instrumental in the processing of subjects and themes that have not been dealt with before in our cinema.These innovations were not limited to Eurimage only, but diversified with various funds nationally and internationally, and by influencing the narrative languages of our filmmakers, they led to the emergence of a cinema produced by new filmakers. This article will investigate the innovations brought by changing producer profile in "New Turkish Cinema" to the language and culture of cinema.

Keywords: New Turkish Cinema, Eurimages, Cinema Funds, Producer- Director, Cinema Culture, Ministry of Culture.

,

FESTİVALLER VE FONLAR ÇERÇEVESİNDE DÖNÜŞEN TÜRKİYE SİNEMASI

Onur Aytaç*

ICW-2021-0101-02-22

ÖZET

Krizden çıkmaya çalışan Türkiye Sineması, 1990'ların ortasında kendisini iki ana aksta bulmuştur. Popüler (tecimsel) sinema, Eşkıya (1996) filminin döneme göre yüksek sayıda seyirci tarafından izlenmesiyle önemli bir gelir sağlarken bağımsız sinema ise Tabutta Rövaşata (1996) filmi ile yaratılan etkiyle bir çıkış yakalamıştır. 2000'lerde ivme kazanan bağımsız sinema, sanat sineması- festival filmi tartışmalarını da beraberinde getirmiştir. Nuri Bilge Ceylan, Zeki Demirkubuz, Derviş Zaim ve Yeşim Ustaoğlu gibi yönetmenlerin filmleri literatürde Yeni Türkiye Sineması (Suner, 2005) olarak adlandırılan dönemin birinci kuşağı olarak ele alınmaktadır. Çünkü bu kuşağın ardından gelen ve ağırlıklı olarak 2010'larda filmlerini çeken genç yönetmenler, ikinci kuşak olarak kabul edilmektedir. Tolga Karaçelik, Emin Alper, Pelin Esmer, Özcan Alper gibi yönetmenler bu grup içerisinde değerlendirilmektedir. Bağımsız sinemacıların üretim tarzı açısından esas yapım stratejileri fonlar olmaktadır. Kültür Bakanlığı destekleri bu noktada önemli bir rol oynarken, uluslararası ve ulusal film festivalleri çerçevesindeki fon mekanizmaları da ön plana çıkmaktadır. Yapım stratejisi açısından finansman sağlayan unsur fonlar olurken, gösterim-dağıtım ağındaki tekelleşme nedeniyle bağımsız filmler için festivaller önemli bir platform oluşturmaktadır. Festivallerdeki ödüllerin de hem maddi açıdan hem de prestij anlamında etkisi olduğunu belirtmek gerekir. Avrupa temelli uluslararası fon mekanizmalarının Avrupa coğrafyası dışında kalan ülkelerin özgüllüklerini görünmezleştirerek hepsini festivallerin kategorileri bakımından "Dünya Sineması" adı altında toplaması eleştirilere neden olmaktadır (Ostrowska, 2010). Bunun kolonizasyonun kültürel versiyonu olduğu ve oryantalist bakışın bir yansıması olduğu da söylenmektedir (Batık, 2008) (Halle, 2018). Filmlerin kurduğu anlatının doğrudan olmasa da dolaylı olarak festival döngüsü ve fonlama ekosisteminden etkilenip etkilenmediğini araştırmak bu çalışmanın ana konusudur. Bu etkilenimin izi ikinci kuşak bağımsız Türkiye Sineması'nda sürülmektedir. Bu kapsamda Tolga Karaçelik ve Hüseyin Karabey ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Yönetmenlerle filmlerini gerçekleştirme süreçlerine ilişkin deneyimleri konuşulmuş ve araştırma konusuna dair bilgiler edinilmiştir. Bağımsız sinema ile festival/fon arasındaki ikircikli ilişkiye dair Senem Tüzen ve Tunç Davut'tan da görüş alınarak çalışmanın zenginleştirilmesine katkıda bulunmaya çalışılmıştır. Bu bağlamda, Türkiye'deki bağımsız sinemanın güncel koşullarıyla film festivalleri ve fonlar arasındaki bağlantı irdelenerek araştırma sorularının peşinden gidilmiştir. Birbirine ihtiyaç duyan bu unsurların arasında sağlıklı bir ilişki tesis edilmesinin kültürel olarak hayati önemde olduğunu unutmadan çalışma sonuçlandırılmıştır.

* Arş. Gör. Mersin Üniversitesi, Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü, [redacted]

FİLM FESTİVALLERİNİN FİLM YAPIM MOTİVASYONU ÜZERİNDEKİ ROLÜ- THE ROLE OF FİLM FESTİVALS ON FİLMMAKİNG MOTİVATİON

Burak Türten*

ICW-2021-0101-03-23

ÖZET

Film Festivallerinin Film Yapım Motivasyonu Üzerindeki Rolü Film yapım ve yönetim süreçleri bilgi ile yoğun emek ve fedakârlık gerektiren süreçlerdir. Bu çalışma film yapımı konusunda maddi anlamda dezavantajlı gruplar arasında kabul edilebilecek üniversite öğrencilerinin film festivalleri bağlamında film yapım motivasyonlarına odaklanmaktadır. "Film festivallerine katılımın film yapma motivasyonu üzerinde rolü bulunmaktadır" ifadesi araştırmanın varsayımını oluşturmaktadır. Çalışma nitel araştırma desenine sahip olup veriler görüşme (mülakat) tekniği ile 12 film yönetmeninden amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemiyle toplanmıştır. Ölçüt örnekleme araştırmacı tarafından çalışmaya konu olan örnekleme belirli bir kıstasın getirilmesi ile oluşturulduğu için çalışmada örnekleme yöntemi olarak seçilmiştir. Bu bağlamda örneklem grubundaki katılımcıların, lisans düzeyinde eğitim görmüş, öğrencilik döneminde en az bir film festivaline katılmış ve en az bir film çekmiş yönetmenler olmaları temel ölçüt olarak belirlenmiştir. Araştırmada verileri toplamak amacıyla kullanılan yarı yapılandırılmış görüşme formu, alan yazında yapılan diğer çalışmaların incelenmesi ve yine alanda uzman akademisyenlerin görüşleri alınarak açık uçlu sorulardan oluşacak şekilde hazırlanmıştır. Katılımcıları kesin çizgilerle sınırlandırmayan ve katılımcıların görüşlerini kendi ifadeleriyle açıklamalarına izin veren açık uçlu sorulardan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formunun çalışma kapsamında tercih edilmesinin sebebi, öğrencilerin katılmış oldukları film festivallerinin onların film yapma motivasyonu üzerindeki rolü ile ilgili görüşlerine ilişkin ayrıntılı bilgiye ulaşılabileceğidir. Araştırma sonucunda film festivallerine katılarak yeni filmler izlemek, sinema sanatçıları ile görüşmek ve ödül almak gibi etkenlerin film yapımı konusunda olumlu rolü olduğu tespit edilmiştir. Bu noktada maddi anlamda dezavantajlı gruplar arasında yer alan üniversite öğrencilerinin film festivallerine katılımının teşvik edilmesinin, film yapımında ve film üretimine katılan öğrenci sayısının artmasında etkisi olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Film Festivali, Film Yapım, Motivasyon, Yönetmenler

* Dr. Öğr. Üyesi, Karabük Üniversitesi, Radyo, Televizyon ve Sinema bölümü, [redacted]

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

ABSTRACT

The Role of Film Festivals on Filmmaking Motivation Film production and management processes are processes that require knowledge, intensive labor and self sacrifice. This study focuses on the filmmaking motivations of university students, who can be considered among the financially disadvantaged groups in filmmaking, in the context of film festivals. The statement "Participation in film festivals has a role on motivation to make films" constitutes the hypothesis of the research. The study has a qualitative research design and the data were collected from 12 film directors with the criterion sampling method, one of the purposeful sampling methods, with the interview technique. Criterion sampling was chosen as the sampling method in the study since the sampling subject to the study was created by the researcher by introducing a certain criterion. In this context, it was determined as the basic criterion that the participants in the sample group should be directors who were educated at the undergraduate level, participated in at least one film festival during their student years, and make at least one film. The semi-structured interview form used to collect data in the research was prepared in a way that consists of open-ended questions by examining other studies in the field and taking the opinions of academicians who are experts in the field. The reason why the semi-structured interview form, which consists of open-ended questions that do not limit the participants with certain lines and allows the participants to explain their opinions in their own words, was preferred within the scope of the study, is that detailed information can be obtained about the students' views on the role of the film festivals they have attended on their filmmaking motivation. As a result of the research, it has been determined that factors such as watching new films by participating in film festivals, meeting with film artists and receiving awards have a positive role in filmmaking. At this point, it is thought that encouraging university students, who are among the financially disadvantaged groups, to participate in film festivals will have an impact on filmmaking and increasing the number of students participating in film production.

Keywords: Film Festival, Film Production, Motivation, Directors

YEŞİLÇAM SİNEMASI'NDA DENEYSEL BİR TAVIR: METİN ERKSAN VE SEVMEK ZAMANI

Naci Anıl Konya[*]

ICW-2021-0102-01-24

ÖZET

Sinemanın gelişim sürecine katkı sağlayan; sosyal, ekonomik, kültürel, siyasal değişimler doğrultusunda ortaya çıkan sinema ve sanat akımlarının dünya sinemasını, dolaylı olarak da sinema seyircilerini etkilemektedir. Sinemadaki teknik gelişmeler de farklı sinemasal anlatı dilleri oluşumuna neden olarak bu gelişime katkı sağlamıştır. Farklı bir anlatı üslubunun olması bakımından Deneysel Sinema buna en güzel örnek teşkil etmektedir. Deneysel sinemanın dünyadaki gelişiminde de yeni teknolojik gelişmelerin ve farklı/aykırı anlatı biçimlerinin sinema sanatına katkısı göz ardı edilemez bir etken olmuştur. Sanat alanındaki deneyler/değişimler kendini sinema alanında ‘‘Underground (Yeraltı) Sinema, Avant-Garde (Öncü) Sinema, Independent (Bağımsız) Sinema ve günümüzde popüler olarak kullanılan adıyla Experimental (Deneysel) Sinema olarak kendini göstermiştir. Sabri Kaliç'e göre "Her yenilik getirmiş film, bir deneysel filmdir." şeklinde tanımlama deneysel sinemanın özellik ve sınırlarını belirleme açısından oldukça önemlidir. Bu türün günümüzde bilinen en yaygın adı Experimental (Deneysel) Sinema olarak bilinmektedir. Çalışmanın amacı, dünyadaki deneysel sinemayı oluşturan unsurların Türk Sinemasının Yeşilçam döneminde bir deneysel tavrın varlığını Metin Erksan'ın Sevmek Zamanı filmi üzerinden açıklamaktır. Yeşilçam'da deneysel tavrı sorgulama amacında olan çalışma nitel araştırma özelliği taşımaktadır. Elde edilen veriler, mizansen eleştiri yöntemi kullanılarak yorumlayıcı yaklaşımla sorgulanmıştır. Çalışma sonucunda, Yeşilçam döneminde deneysel sinema özelliklerine deneysel sinemanın tanımlamalarından yola çıkılarak rastlanılmıştır. Dünyada görülen deneysel akımlar kadar özgünlük taşımasa da bulunduğu dönemin klasik sinema anlatısına aykırılık göstererek farklı anlatı üsluplarının geliştirildiği filmlerde deneysel tavır ögeleri gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Deneysel Sinema, Metin Erksan, Sevmek Zamanı.

ABSTRACT

Contributing to the development process of cinema; social, economic, cultural, political changes in the direction of the cinema and art movements in the world cinema, indirectly affect the cinema audience. Technical developments in cinema have also contributed to the development of different cinematic narrative languages. Experimental Cinema is the best example of this because it has a different narrative style. The contribution of new technological developments and different/ contradictory narrative forms to the art of cinema

[*] Selçuk Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Radyo, Televizyon ve Sinema Ana Bilim Dalı, Radyo, Televizyon ve Sinema Dalı, Yüksek Lisans Mezun Öğrenci.

has been an important factor in the development of experimental cinema in the world. Experiments / changes in the field of art have shown themselves in the field of cinema '' Underground Cinema, Avant-Garde Cinema, Independent Cinema and Experimental Cinema which is popularly used today. According to Sabri Kaliç, "Every innovative film is an experimental film." This definition is very important in terms of determining the characteristics and limits of experimental cinema. The most widely known name of this genre is known as Experimental Cinema. The aim of the study is to explain the existence of an experimental attitude in Turkish cinema's Yeşilçam period, through Metin Erksan's film Sevmek Zamanı, which constitutes the world's experimental cinema. The study, which aims to question the experimental attitude in Yeşilçam, has a qualitative research feature. The data obtained were questioned with an interpretative approach using the scene criticism method. According to the results of the study, the characteristics of experimental cinema during the Yeşilçam period were determined based on the definitions of experimental cinema. Although it is not as original as the experimental movements in the world, the elements of experimental attitude were observed in the films where different narrative styles were developed by contradicting the classical narrative of the period.

Keywords: Experimental Cinema, Metin Erksan, Sevmek Zamanı

TÜRK SİNEMASINDA SANSÜR

Berk Güçlüer*

ICW-2021-0102-03-25

ÖZET

Sansür, diğer bütün sanat dallarında olduğu gibi sinemada da yoğun şekilde görülmektedir. Sinemanın insanlar üzerindeki etkisi sosyolojik çalışmaları da beraberinde getirmiştir. Sansür, sinemanın özgür bir şekilde yapılmasının önünde duran bir engel olarak nitelendirilebilir. Türkiye'de toplumsal gerçekliklerin gün yüzüne çıkarılamamasında da sansürün rolü büyüktür. Sansür; yönetmen, senarist, oyuncuların ve daha da önemlisi bu olguyu anlatacak olan filmlerin askıda kalmasına sebebiyet vermiştir. Filmler adeta işin kılıfına uydurucasına; kalıplaştırılmış, tekdüzeleştirilmiş ve aurasını kaybetmeye zorlanmıştır. Sansür mekanizmasından kılı kırk yararcasına geçen yapımlar, kimi zaman filmlerin isimleri değiştirilerek, kimi zaman ise set ekibinde görev yapan emekçilerin takma isimler kullanması suretiyle tekrar tekrar denetime zorlanmıştır. Dolayısıyla Yeşilçam Sineması Avrupa'da hakkettiği yeri bulamamıştır. Sınırlı sayıda film dışında adını pek fazla Dünya arenasında duyuramamış, ulusal bazda bilinirliğini muhafaza etmiştir. Yeşilçam sinemasında işlenen konuların içeriğine de bakıldığında; sosyo-politik, ekonomik ve kültürel yaşamdan esintilerin olduğu görülmektedir. Göç, işsizlik vb. sebeplerden ötürü kırsaldan kente uzanan hayat ve gurbet hikayelerinin yansımaları sıkça işlenen konulardandır. Bunun neticesinde bir kimlik arayışı ihtiyacı doğmuş, hikâyenin kahramanlarını onlar (mış) gibi davranmaya itmiştir. Güçlünün güçsüzü ezdiği, zengin ile fakir arasındaki uçurumu, kısacası sınıf ayrımının ve ötekileştirmenin getirdiği sonuçların işlenmesine azami derecede gayret edilmiştir. Batının değer yargıları ise şiddetle reddedilmiştir.

Çalışmada genel hatlarıyla sansür kavramına ve tarihsel gelişimine değinilerek ne tür sansürlerin uygulandığı tartışılacaktır. Dünyada ve Türkiye'de, başta Yeşilçam Sineması penceresinden olmak üzere, sansürün nasıl uygulandığı örneklerle açıklanmaya çalışılacaktır. "Sansürün getirdiği baskı ve korku ikliminde ne derece özgün eserler verilebilir?" sorusuna cevap aranılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Sinema, sansür, Dünya Sineması, Yeşilçam Sineması.

* Doktora Öğrencisi, Lefke Avrupa Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim ve Araştırma Enstitüsü, [redacted]

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

ETİK DEĞERLER ÜZERİNDEN BİR SORGULAMA: KANT ETİĞİ VE OTOMATİK PORTAKAL FİLM ANALİZİ

Ramazan GÜNDOĞAN*

ICW-2021-0201-01-26

ÖZET

Etik tarihinin antikçağdan yeniçağda Kant'a kadar problemi "en yüksek iyi" problemidir. Çözüm denemelerinin ise mutlulukçu bir çizgide ilerlediği görülür. Hazcılıktan, Epikurosçuluktan, Stoacılıktan, pragmatist tüm öğretilerine kadar, her şeyde en yüksek iyi "mutluluk" olarak görülmektedir. Mutluluk ise bedensel haz, devamlı hoşnutluk durumu, akıl yoluyla uyum sağladığı doğada ulaşılan dinginlik, bireysel fayda, toplumsal fayda gibi şekillerde tanımlanır. Kant felsefesinde iyi isteme mutlu olmanın vazgeçilmez koşuludur. İyi bir istemenin olmadığı yerde insan sınırlarını bilemez. Kant ahlakı, doğadan ve doğal dünyadan ayrı olarak özgür iradeyle ilişkilendirir. Bir akıl öznesi olarak insan, şeylerden ayrıdır ve şeylerin fiyatı varken insan ahlak sahibi olması nedeniyle bir onura sahiptir. Kant için ahlaki davranışın tek kaynağı saf akıldır. Böylelikle iyi bir isteme kavramını geliştirebilmek için ödev kavramına bakılır. Ödev; bireyin yapacağı bir iyiliği, hizmeti ve herhangi bir şeyi çıkar gözetmeden yapmalıdır olarak açıklanabilir. Karakterin de ahlaksal olarak değeri eğiliminden dolayı değil, ödevden dolayı iyilik yapmasında ortaya çıkar. Ödevden dolayı yapılan bir eylem, ahlaksal değerini onunla ulaşılacak amaçta bulmaz. Onu yapmaya karar verdikten sonra maksimde bulur. Bu değer de eylemi oluşturan sistemin ilkesine bağlıdır. Kant için önemli görülen şey, ahlak yasasına göre istemektir. Bu çalışmada Otomatik Portakal filminde Alex Delarge karakteri üzerinde inşa edilen bir etik anlayış ve bu anlayışın Kant etiğine göre nasıl kurulduğu analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: İyi, İsteme, Ahlak Yasası, Ödev, Eylem.

ABSTRACT

The problem of the history of ethics from antiquity to Kant in the modern age is the problem of the "highest good". It is seen that the solution attempts proceed in a happy line. From hedonism to Epicureanism, from Stoicism to all pragmatist teachings, the highest good is seen as "happiness". Happiness, on the other hand, is defined in terms of bodily pleasure, constant contentment, the calmness achieved in the nature with which it adapts through the mind, individual benefit, social benefit. In Kant's philosophy, wanting well is an indispensable condition for being happy. Where there is no good will, a person cannot know his limits. Kant associates morality with free will, separate from nature and the natural world. As a subject of mind, man is separate from things, and while things have a price, man has dignity because he has morality. For Kant, the only source of moral behavior is pure reason.

* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Radyo, Televizyon ve Sinema Doktora Öğrencisi.

Thus, the concept of homework is looked at in order to develop a good willing concept. Homework; It can be explained as an individual's doing a good, a service, or something that he/she should do without any interest. The moral value of the character, too, is not due to his inclination, but to his doing good because of his duty. An action done out of homework does not find its moral value in the goal to be achieved with it. After he decides to do it, he finds it at the max. This value also depends on the principle of the system that created the action. What seems important to Kant is to want according to the moral law. In this study, an ethical understanding built on Alex Delarge's character in A Clockwork Orange and how this understanding is established according to Kant's ethics will be analyzed.

Keywords: Well, Willingness, Moral Law, Obligation, Action.

,

SON DÖNEM TÜRK SİNEMASINDA MEKAN-BELLEK İLİŞKİSİ: "11'E 10 KALA" FİLMİ ÖRNEĞİ

İbrahim Tarkan Doğan*

ICW-2021-0103-03-27

ÖZET

1990'lı yıllarla birlikte sinemada yaşanan bellek patlamasının karşılık bulduğu ülkelerden birisi Türkiye olmuştur. 1970'lerde milli tarih aktarımı olarak biçimlenen Türk sinemasının bellek çalışmaları, 2000'li yıllar itibariyle genç kuşak sinemacıların yeni anlatı biçimleri denemeleri içerisinde mekân-bellek temelinde çeşitlenmiş; kişisel tarih bu çeşitlenmenin sonucu olarak film üretimlerinde yer almıştır.

Pelis Esmer'in "11'e 10 Kala" filmi mekân-bellek ilişkisi üzerinden bir koleksiyoncunun kişisel tarihine ışık tutarken, bellek inşasının kurucusu olan koleksiyonunu modernleşmenin yıkıcı etkilerinden koruma çabasını konu etmektedir. Son dönem Türk sinemasında mekân-bellek ilişkisinin irdelenmesi amacıyla bu çalışmaya örnek film analizi kapsamında dahil edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sinema, Bellek, Mekân, Türk Sineması

ABSTRACT

Turkey has been one of the countries that responded to the memory explosion in cinema during 1990s. The memory studies of Turkish cinema, which was shaped as a transfer of national history in the 1970s, diversified on the basis of spacial-memory within the new narrative forms of the young generation filmmakers as of the 2000s; personal history has taken place in film productions as a result of this diversification.

Pelin Esmer's film "11'e 10 Kala" sheds light on a collector's personal history through the space-memory relationship, and focuses on the effort to protect his collection, which is the basis of memory construction, from the destructive effects of modernization. In order to examine the space-memory relationship in recent Turkish cinema, It has been included within the concept of a sample film analysis.

Keywords: Cinema, Memory, Space, Turkish cinema

* Öğr. Gör. İstanbul Gelişim Üniversitesi / İstanbul Gelişim Meslek Yüksekokulu, Görsel- İşitsel Teknikler ve Medya Yapımcılığı Bölümü, Radyo ve Televizyon Programcılığı Programı, [redacted] ORCID: 0000-0002-8545-2860

TEKNOLOJİKLEŞEN KÜLTÜRÜN SİNEMASAL İZDÜŞÜMLERİ: GELECEK-ZAMAN TASARIMCISI OLARAK BİLİMKURGU FİLMLERİ

Sertaç Timur Demir[*]

ICW-2021-0201-02-28

ÖZET

Teknoloji, yaşadığımız çağa ait kültürün tali değeri veya ikincil unsuru değil; özü, temsili ve yönüdür. Teknolojik değişim ve etkiye odaklanan [bilim kurgu] filmler de -özellikle küresel salgınla birlikte- hiç olmadığı kadar popülerleşmiştir. Bir zamanlar yalnızca kısıtlı kitlesi olan bilim kurgu, yaşanan keskin tekno-toplumsal dönüşümlerle birlikte artık neredeyse tüm izleyicilerin ilgisini çekmektedir. Bu filmlerin küresel belirsizliklerin ve yıkıcı gidişatın yansımalarını ve daha da önemlisi güncel ve gelecek katastrofinin öncüllerini görme çabası ve başarısı bu yoğun ilginin nedenleri olabilir. Nitekim hayal dünyasının çerçevesini genişleten bilim kurgu, geleceğin hem bilinmesinde hem de tasarlanmasına artık irrasyonel fantezilere indirgenemeyecek bir aktifliğe sahiptir. Küresel kültürün hızlı ve göz alıcı dönüşümünü kavrayabilen eleştirel sorgulama da yine bilim kurgu filmlerinin en güncel sorunsallarından biridir. Sosyal bilimcilerin, yaptıkları çalışmalarda her geçen gün artan bir yönelimle bu filmlere yoğunlaşması bundandır. Bugün iyiden iyiye yaygınlaşan tablet veya cep telefonlarının ilk kez gösterildiği ve dolayısıyla ilk kez önerildiği bilim kurgu filmleri, bu bildirinin temel argümanına göre, paradoksal olarak, yaşadığımız çağın en gerçekçi-sinemasıdır. Zamansal kronolojiyi çoğu kez kıran ve mekânsal düzeni sonsuz opsiyonlarla yeniden tasarlayan bilim kurgu filmleri, bu yönüyle salt bir kurgu olarak değil; kurgucu olarak da görülebilir. Bu bildiri, içinde yaşadığımız baskın teknolojik kültürün kodlarını anlamaya ve açıklamaya çalışmada bilim kurgunun çizdiği ufkun genişliğini ve sinemasal-sorgulama imkanını kullanmanın önemini vurgulamaktadır.

ABSTRACT

Technology is not a side value or a secondary parameter of the culture of the age we live in; but its essence, representation and direction. [Science fiction] movies that focus on technological change and impact have also become more popular than ever before, especially with the global pandemic. Science fiction, which was once only a limited audience, now attracts the attention of almost all audiences with the sharp techno-social transformations. The efforts and success of these films to see the reflections of global uncertainties and destructive trends, and more importantly, the precursors of current and future catastrophe may be the reasons for this intense interest. As a matter of fact, science fiction, which expands the framework of the world of imagination, has an activity that can no longer be reduced to irrational fantasies in both knowing and designing the future. Critical inquiry,

[*] Doç. Dr. Gümüşhane Üniversitesi

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

which can grasp the rapid and eye-catching transformation of global culture, is also one of the most current problematics of science fiction films, this is why social scientists concentrate on these films with an increasing trend in their studies. According to the main argument of this paper, the science fiction movies, in which tablets or mobile phones are shown for the first time and therefore recommended for the first time, are paradoxically the most realistic cinema of our age. Science fiction films, which often break the temporal chronology and redesign the spatial order with endless options, in this respect, cannot be seen merely as fiction, but also as editor. This paper emphasises the importance of using the wide horizon drawn by science fiction and the possibility of cinematic interrogation in trying to understand and explain the codes of the dominant technological culture we live in.

SİNEMADA TOPLUMSAL BELLEK TEMSİLİ: "ANNEMİN ŞARKISI"

Dilan Engin*

ICW-2021-0202-02-29

ÖZET

Sinema, yaşamı izah etmeye yarayan onu biçimlendiren ve yeniden üreten bir sanattır. Bir anlamda sinema, gerçeğe öykünme haliyle gerçeğin sorgulanmasında önemli bir yere sahiptir. Bir anlatı aracı olarak sinema, geçmiş ve bugün arasında bireysel, toplumsal köprüler inşa etmeye de vesile olur. Bu sebeple toplumsal belleğin bir anlamda yüklenicisi de olabilecek bir güce sahip sinema hem bellek mekanları yaratır hem de bir bellek mekanına dönüşür. Bu çalışma kapsamında sinemanın toplumsal bellekle ilişkisinin bellek mekanları üzerindeki etkisini ortaya koymak amacıyla Annemin Şarkısı (Erol Mintaş,2014) filmi niteliksel içerik analizi ile çözümlenecektir. Ulaşılan bulgular arasında sinemanın bellek oluşturmaya olanak sağladığı görülmektedir. Filmler aracılığıyla geçmişle yüzleşmenin mümkün hale geldiği ve tarihin alternatif yazımı için kaynak oluşturduğu bilgisine ulaşılmıştır. Geçmiş zamanın, şimdiki zaman içinde yer aldığı Annemin Şarkısı adlı filmde, mekanlar ve simgeler aracığıyla bir bellek oluştuğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: Toplumsal Bellek, Bellek Mekânı, Sinema, Annemin Şarkısı.

* Lisansüstü Öğrenci, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sinema TV Ana Sanat Dalı

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

KORKU SİNEMASINDA GELENEKSEL YÖNTEM OLARAK ELLE YAPILAN VE BİLGİSAYAR TEKNOLOJİSİ İLE OLUŞTURULAN ÖZEL EFEKT MAKYAJLARI

Vali Gjinali[*]

ICW-2021-0203-03-30

ÖZET

Korku insanın ve diğer canlıların doğumundan ölümüne kadar olan yaşam süreleri boyunca her anında var olan doğal bir duygudur. Farklı yaş, kültür ve şekillerde ortaya çıksa da insanların gelişim süreçlerine etki ederek yaşamın bir parçası haline gelmiştir. Scognamillo, korkular ve korkuların sebeplerini bilinmeyenler veya anlaşılmayan olaylardan kaynaklandığını söylemektedir. Genellikle korku, gerçek bir tehlikenin veya bir tehlike düşüncesinin uyandırdığı endişe duygusu olarak tanımlanmaktadır. İnsanlar ilkel zamanlarda gök gürültüsü, doğal felaketler gibi anlamlandıramadıkları şeylerden korku duyarlarmış. Zamanın ilerlemesiyle beraber korku unsurları resimlerde, heykellerde, öykü, mitoloji, tiyatro oyunlarında ve romanlarda devam etmiş ayrıca yeni simge ve ikonlar da ekleyerek devasa bir endüstri olan 'korku sinemasını' oluşturmuştur. Sinema tarihine bakıldığında ilk örnekleri bile korku sinemasıyla başlamış ve günümüze kadar devam etmektedir. Bazı zamanlarda popülerliği azalsa da tür olarak hiçbir zaman yok olmayan hatta büyük bütçelere gerek duymadan, istenirse çok küçük bütçelerle bile imal edilebileceğinden dolayı sektörde gerçekleşen krizlerden etkilenmeyerek ayakta kalmayı başarabilmiştir. Korku sineması denildiğinde her ne kadar filmin hikayesi ve karakterleri ön planda tutulsa da söz konusu karakterleri oluşturabilmek ve korku sinemasının ruhunu yansıtabilmek için özel efekt makyajlara ihtiyaç duyulmaktadır. Dolayısıyla korku sinemasında özel efekt makyajlar bu türün olmazsa olmazları arasında yer almaktadır. Özel efekt makyaj sanatı sinemanın kendisi kadar eskidir. 1919 yılında çekilen Dr. Caligari'nin Muayenehanesi veya 1931 yapımı Frankenstein filmi örnek olarak gösterilebilir. Hem bu yıllarda hem de ilerleyen yıllarda elle yapılan özel efekt makyajlar kullanılmaktaydı. Makyaj sanatının gelişmesi ile birlikte kalıp olarak hazırlanmış ve çekim sırasında uygulanan proestetik malzemeler kullanılmıştır. Günümüzde ise bilgisayar teknolojilerinin hayatımıza olduğu gibi sinemaya da girmesiyle beraber korku filmlerinde yoğun olarak bilgisayar destekli özel efekt makyajları yapılmaya başlanmıştır. Son çekilen korku filmlerinde hem elle yapılmış makyajlar kullanılmakta hem de bilgisayar destekli programlar aracılığıyla oluşturulan özel efekt makyajları görmek mümkündür. Bu konu beraberinde bazı tartışmalara yol açmaktadır. Bazılarına göre elle yapılan geleneksel özel efekt makyajları tercih edilirken bazıları bilgisayarlarla oluşturulan özel efekt makyajlarını daha çok benimser olmuştur. Bu çalışma kapsamında literatür taraması ile nicel veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından anket oluşturulmuştur. Toplamda

[*] Dr., Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu- Saç Bakımı ve Güzellik Hizmetleri, [redacted]

1000 kişiye uygulanan anket korku sinemasında yapılan özel efekt makyajların izleyici algısı ölçülmüştür. Tüm nicel veriler Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) Statistics 24.0 programı ile chi-square, Non- Parametric Korelasyon, Kruskal Wallis H gibi testler uygulanarak bulgular elde edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre katılımcıların %59,6'sı korku filmlerinde makyajın rolünün çok önemli olduğunu, %54,3'ü korku filmlerinde yara- yanık ve kan efektli makyajları görmek istediklerini, katılımcıların %51,1'i geleneksel yöntem olarak elle yapılan makyajların her zaman daha güzel ve gerçekçi gözüktüğünü ve %65,4'ü bilgisayarla yapılan makyajlar elle yapılan makyajların yerini alsa tutmadığı sonuçlarına ulaşılmıştır.

,

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

BIR KAVRAMSALLAŞTIRMA DENEMESI: FEMME VITALE

Emrah Suat Onat*

ICW-2021-0204-01-31

ÖZET

Fransızca bir kavram olan *Femme Fatale*, II. Dünya Savaşı sonrası Hollywood'dan gelen karanlık ve tekinsiz filmleri izleyen Fransız film eleştirmenlerinin belirli türde bir kadın karaktere verdikleri bir isim olmuştur. Türkçe karşılığı "ölümcül kadın" olan bu kavram, *Kara Film* adı verilen film türünün kötü kadınlarını tanımlamak için kullanılmıştır. Aşırı hırsları, zenginlik tutkuları ve açgözlülükleri ile filmin ana erkek karakterinin mahvına neden olan bu kadınlar II. Dünya Savaşı sırasında savaşa giden erkeklerin neden olduğu işgücü açığını dolduran ve zamanla kendi ayakları üzerinde durarak bağımsızlıklarını elde etmenin hayalini kuran kadınlardan duyulan korkunun sinemasal temsiliydi.

Femme Fatale'ler her *Kara Film* örneğinin entegre bir parçası olmasa da türün pek çok örneğinde göze çarpar. Bu ölümcül kadın karakterler kadar görünür olmasa da ahlaki olarak tutarlılığı ve dönemin sosyokültürel muhafazakâr değerlerini yansıtan, *Femme Fatale* ile karşılaştırıldığında erkeğin aklını 'çelebilecek' niteliklerden uzak, silik ve güçsüz bir kadın karakter daha kendini gösterir *Kara Film*'lerde. Temel olarak yanlış yola girerek ahlaki standartların dışına çıkmayı planlayan ana erkek karaktere doğru yolu göstererek onu korumaya -ve hatta hayatta tutmaya- çabalayan ve neredeyse *Femme Fatale*'in büyüsüne kapılarak gerçeklikle bağlarını yitirmiş erkek tarafından da ciddiye alınmayan bu karakter erkeğe sunduğu kurtuluş ve hayatta kalabilme seçeneğiyle *Femme Vitale* olarak adlandırılabilir. *Femme Vitale*, *Femme Fatale*'in aksine "hayat veren kadın" olarak tanımlanabilir.

İyi kadın olarak *Femme Vitale*, kötü kadın olarak *Femme Fatale*'in yanında görünmez halde kalsa da kadın karakterler arasındaki uçurumu derinleştirerek *doppelgänger*'ine daha da şeytani bir nitelik kazandırır ve bu muhafazakâr temsil dönemin Amerikan film sansür yasalarının uylaşımları gereği anlatının ahlaki olanı dile getirme sorumluğunu yerine getirir. Bu anlamda sosyokültürel bir bağlamda ideolojik bir manipülasyon aracı olarak işler.

Bu çalışma *Femme Vitale* olarak adlandırılabilecek bir kadın karakter temsilini öncelikle *Kara Film* türü içinde tartışmaya açmak, eğer olgusal bir nitelik kazanıyorsa bunu klasik anlatı içerisindeki diğer film türleri üzerinde de sınamak ve temsil şansı bulduğu dönem(ler)in kültürel ve ideolojik çerçevesi içerisinde analiz etmeyi amaçlamaktadır.

* Dr. Öğr. Üyesi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Film Tasarım Bölümü

MANAKİ KARDEŞLERİN FİLMLERİNDE OSMANLI KÜLTÜRÜ

Memduh Yağmur[*1], *Tugba Köşebaş*[*2]

ICW-2021-0302-02-32

ÖZET

Balkan Sineması'nın kurucusu olan ve Osmanlı İmparatorluğu'nda ilk belge filmleri çeken Makedonyalı Manaki Kardeşlerdir. Osmanlı tebaasına mensup olmalarından dolayı çektikleri belge filmleri, ilk Osmanlı filmleri olarak görülmektedir. O dönemin gündelik hayatına, gelenek ve göreneklerine, önemli tarihi olaylarına ışık tutmaları, günümüzde geçmişimizi aydınlatmaları sebebiyle çekmiş oldukları filmler ve fotoğraflar eşi bulunmaz belge özelliğini de taşımaktadır. Janaki Manaki ve Milton Manaki 1904'te Makedonya'nın kültür merkezi Bitolo'da (Manastır) Manaki Kardeşler adı altında bir stüdyo açarlar sonra da saray fotografçısı olurlar. Bu arada hobi olarak sinemaya da ilgi duymaya başlarlar. Avdela köyünde kilim dokuyan kadınları ve 107 yaşındaki büyükannesi Despina'yı görüntülerler. Makedonya'da ilk açık hava film gösterisini gerçekleştirirler. 1908 tarihinde Türklerin Hürriyet Üzerine Konuşmaları adlı filmleriyle Osmanlı topraklarında, Osmanlı tebaasına mensup kişiler olarak ilk belgesel filmi çekmişlerdir. 1911'de V. Sultan Mehmet Reşat'ın Manastır ve Selanik ziyaretlerini de çekerler. Makedonya'dan çeşitli filmleri de çeken Manaki kardeşler, ilk Osmanlı sinemacıları olarak görülürler. Çekimlerinde Makedonya kültürü ve Osmanlı yaşantılarını da görmekteyiz. 1979 yılından beri Manastır'da her yıl "Manaki Kardeşler Film Festivali" düzenlenmektedir. Film ödülü de Kamera 300 olarak adlandırılır.

Anahtar kelimeler: Manaki Kardeşler, sinema, Osmanlı İmparatorluğu, Makedonya, Manastır,

ABSTRACT

The Macedonian manaki brothers were the founders of Balkan Cinema and made the first documentary films in the Ottoman Empire. Because of their belonging to the Ottoman subjects, the document films they made are seen as the first Ottoman films. Because of the fact that they shed light on the daily life, traditions and customs of that period, important historical events, and illuminate our past today, the films and photographs they took also

[*1] Öğr. Gör., Niğde Üniversitesi Niğde Teknik Bilimler MYO Radyo ve Televizyon Programcılığı

[*2] TV, Program Yapımcısı / Yönetmen

have the unique feature of documents. In 1904, Janaki Manaki and Milton Manaki opened a studio in Bitolo (Monastery), the cultural center of Macedonia, under the name of the Manaki brothers, and then became palace photographers. In the meantime, they also become interested in cinema as a hobby. They depict women weaving rugs in the village of Avdela and their 107-year-old grandmother Despina. They hold the first open-air film show in Macedonia. In 1908, they made the first documentary film on Ottoman soil as people belonging to Ottoman subjects with their films entitled Turkish conversations on freedom. V. in 1911 they also attract visits of Sultan Mehmet Reşat to the monastery and Thessaloniki. The Manaki Brothers, who also made various films from Macedonia, are considered the first Ottoman filmmakers. In his films, we also see Macedonian Culture and Ottoman life. Since 1979, the "manaki Brothers Film Festival" has been held annually in the monastery. The Film award is also called Camera 300.

Keywords: Manaki Brothers, cinema, Ottoman Empire, Macedonia, Monastery

DAĞISTAN SİNEMASININ KURUCUSU MAGOMED SULEYMANOV'UN HAYATI VE FİLMLERİNİN SOSYOLOJİK ÇÖZÜMLEMESİ

Yusuf Yurdigül[*1], *Atilla Güven*[*2]

ICW-2021-0303-01-33

ÖZET

Magomed Suleymanov Mirzaeviç, olağanüstü yeteneklere sahip ünlü bir film yönetmeni olmasının yanında Dağıstan belgesel sinemasının kurucusu sayılmaktadır. İnsanı, doğayı, vatan sevgisini, halkların dostluğunu yapıtlarına konu eder. İyilik ve güzellik anlayışını milletiyle harmanlayarak ekranlara taşıyan sanatçının çalışmaları, Dağıstan'ın manevi ulusal kültürünün malı sayılmaktadır. Dağıstanlı ünlü yönetmen 50 yıllık yönetmenlik kariyerinde, 120'den fazla belgesel film üretme başarısı elde etmiş olup dünyanın 70 ülkesinde belgeselleri sinemaseverlerle buluşmuştur. Sinema ve televizyonda uzun yıllar çalışarak, Dağıstan tarihinin bir görsel tarihçesini yaratan yönetmen, binlerce film ve video kurgusu hazırlayarak tarihe iz bırakan yapıtlara imza atmıştır. Uzun yıllar boyunca yerli sinemanın gelişmesine ve tanıtımına, etnik ve dinler arası ilişkilerin inşasına katkıda bulunan bir dizi belgeselin oluşturulmasına katkı sağlamıştır. Sanatı, Rusya halklarının modern sinematografi tarihinde önemli bir yer edinmiştir. Suleymanov sanatsal yapıtlarıyla; Gamzat Tsadasi Cumhuriyet Ödülü, Dağıstan Kültür ve Sanata Hizmet Ödülü, Dağıstan Komsomol Ödülü, Rusya Federasyonu Kültür ve Sanat Hizmet Ödülü, Dağıstan Cumhuriyeti Devlet Konseyi Diploması, Dostluk Nişanı Şövalyesi, Büyük Peter Nişanı Şövalyesi gibi ödüllerini almaya hak kazanmıştır.

Çalışma kapsamında günümüzde Rusya Federasyonu Görüntü Yönetmenleri Birliği Dağıstan Özerk Cumhuriyeti Şube Başkanlığını da yapmakta olan Dağıstanlı yönetmen Magomed Suleymanov'un yaşam öyküsü farklı kaynaklardan incelenmiştir. Literatürde ünlü yönetmen hakkında herhangi bir bilimsel çalışmanın olmadığı görülerek bu eksikliği doldurmak adına biyografisi oluşturulmaya çalışılmıştır. Ayrıca çalışmamızda Sovyetler Birliği öncesinde yönetmenliğini yaptığı Benim Evim Dağıstan ile Sovyetler Birliği sonrasında yaptığı Dağıstan'da İslam adlı belgesel filmleri sosyolojik yaklaşımın değerlendirme alanı içinde incelenmiştir. Bu yöntemle; Dağıstan'daki sosyal değerlerin belgesel filmlerine nasıl yansıdığı ve somutlaştırıldığı, filmlerin sosyal değerler üzerindeki etkisi, bu değerleri güçlendirme ya da değiştirme gücü gibi konular değerlendirilerek örneklemdeki filmler üzerinden çözümlemeler yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sinema, Belgesel, Film, Dağıstan, Suleymanov

[*1] Prof.Dr., Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi, [redacted] https://orcid.org/0000-0002-9903-4176,

[*2] Doktora Öğrencisi, Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi, [redacted] https://orcid.org/0000-0001-7238-8276

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

ABSTRACT

Magomed Suleymanov Mirzaevich is considered the founder of Dagestan documentary cinema, as well as being a famous film director with extraordinary talents. He puts people, nature, patriotism and friendship of people into his works. The works of the artist, who blends the understanding of goodness and beauty with his nation, are considered the property of Dagestan's spiritual national culture. The famous director from Dagestan has succeeded in producing more than 120 documentary films in his 50 years of directing career, and his documentaries have met with moviegoers in 70 countries of the world. The director, who created a visual history of Dagestan's history by working in cinema and television for many years, prepared thousands of film and video edits and created works that left a mark on history. For many years, he has led to the creation of a series of documentaries that contribute to the development and promotion of local cinema and the construction of ethnic and interfaith relations. His art occupied an important place in the history of modern cinematography of the peoples of Russia. Suleymanov with his artistic works; Gamzat Tsadasi was entitled to receive awards such as the Republic Award, Dagestan Culture and Art Service Award, Dagestan Komsomol Award, Russian Federation Culture and Art Service Award, Diploma of the State Council of the Republic of Dagestan, Knight of the Order of Friendship, Knight of the Order of Peter the Great.

Within the scope of the study, the life story of Dagestan director Magomed Suleymanov, who is currently the Head of the Dagestan Autonomous Republic Branch of the Union of Cinematographers of the Russian Federation, has been analyzed from different sources. Seeing that there is no scientific study about the famous director in the literature, a biography was tried to be created in order to fill this deficiency. In our study, the documentary films My Home Dagestan, which he directed before the Soviet Union, and Islam in Dagestan, which he made after the Soviet Union, were examined within the scope of the sociological approach. With this method; Analyzes were made through the films in the sample by evaluating the issues such as how social values in Dagestan are reflected and embodied in documentary films, the effect of films on social values, their power to strengthen or change these values.

Keywords: Cinema, Documentary, Film, Dagestan, Suleymanov.

"BACHA POSH" VE TALİBAN ÇIKMAZINDA AFGANLI KIZ ÇOCUĞU OSAMA

Özlem Özdemir[*1], *Elif Başak Sarioğlu*[*2]

ICW-2021-0303-03-34

ÖZET

Cenevre antlaşmasını imzalaması ardından 1989 yılında Afganistan'dan çekilen Sovyetler Birliği'nden sonra ülke yönetiminde belirsizlikler baş göstermiştir. Peştunlar, Tacikler, Özbekler ve Hazaralar arasında sonu gelmeyen etnik ve mezhepsel çatışmalar ülkeyi kaosa sürüklemiştir. Çatışmalardan istifade eden Taliban 1996 yılında başkent Kabil'i ele geçirmiştir. Ele geçirdiği bölgelerde kendi şeriat kurallarını uygulamaya başlayan Taliban, Afganlı kadınlar için de özel kurallar getirmiştir. Kadınların yüzü açık, baş örtüsüz ya da burkasız evinden çıkmaları, erkek doktorlara gitmeleri, okula gitmeleri, okuma yazma öğrenmeleri, sokağa yanlarında eşlik eden bir erkek olmadan çıkmaları ya da çalışmaları yasaktı. Kamusal alandan tamamen dışlanan kadınlar ev içi özel alana hapsedilmiştir. Taliban'ın hüküm sürdüğü 1996-2001 yıllar arasında Afganlı kadınlara yönelik cinsel ve toplumsal cinsiyet temelli şiddet devam etmiştir. Artık şiddet, birçok Afgan kadınının ve kızının hayatlarının ayrılmaz bir parçası olmuştur. Çalışmada, Siddiq Barmak'ın yönetmenliğini yaptığı Türkiye'de 24 Aralık 2004 tarihinde vizyona giren Afganistan'da çekilen drama filmi "Osama" incelenmiştir. Film hem Taliban rejiminin hem de "Bacha Posh" geleneğinin kadınlar ve kız çocukları üzerindeki olumsuzlukları ve toplumsal cinsiyet temelli şiddeti anlatması açısından son derece önemlidir. Dolayısıyla sinema, izleyicilere gerçek olayların anlaşılmasını kolaylaştırmaktadır. Çalışmaya konu olan filmde, Kabil'de Taliban rejimi altında yaşayan bir Afgan kızının hayat hikayesi anlatılmaktadır. Babası Taliban'ın Kabil'i kuşattığı esnada ölmesi nedeniyle annesi ve babaannesi ile yaşayan Afganlı kız çocuğu, kadınların çalışmasının yasak olduğu Taliban rejiminde "Bacha Posh" (erkek gibi giyinen kız çocuğu) kılığına girerek ailesini geçindirmek için çalışmak zorunda kalmıştır. "Bacha Posh" ve Taliban rejiminin kadın ve kız çocuklarına şiddeti bağlamında analiz edilen film, cinsiyet ve toplumsal cinsiyet temelli şiddeti anlatmaktadır. Kadın bedeni üzerinde eril tahakkümün nasıl kurulduğunun ortaya çıkarılması çalışmanın önemini ortaya koymaktadır. Toplumsal cinsiyet temelli şiddeti film analizleri üzerinden anlatmak feminist çalışmalara da ayrıca katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bacha Posh, Taliban, Afganistan, Kız Çocuğu, Toplumsal Cinsiyet Temelli Şiddet

[*1] Doç. Dr., Fenerbahçe Üniversitesi Afrika Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü, İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi. [redacted] ORCID 0000-0003-3144-4651

[*2] Doç. Dr., Fenerbahçe Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekan Yardımcısı, [redacted] ORCID 0000-0001-5558-6596

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

DERVİŞ ZAİM SİNEMASINDA KÜLTÜRLERARASI ETKİLEŞİMİN İZDÜŞÜMÜ: GÖLGELER VE SURETLER ÖRNEĞİ

Mert Yusuf Özlük*

ICW-2021-0304-01-35

ÖZET

Farklı kültürlere mensup bireylerin, birbirlerinden farklı olduklarını bilerek karşılıklı yabancı olma durumunun bilinciyle iletişim kurarak etkileşim haline gelme durumlarına kültürlerarası iletişim denmektedir. Disiplinlerarası bir bilim dalı olan kültürlerarası iletişim, her geçen gün daha da önem kazanmaktadır. Sinema, toplumun beğenisini kazanmak ve insanların dikkatini çekebilmek amacıyla kültürel kodlara yoğun bir şekilde yer vermektedir. Bu nedenle sinema filmleri farklı kültürlerin birbirini tanıması, anlaması ve önyargıların azaltılması noktasında kültürlerarası iletişimi destekleyen önemli bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Sinema, içinde barındırdığı kültürel özelliklerin taşıyıcısı olan küresel bir araçtır. Bu durum sinemanın kültürel bir öğe olarak varlığını daha da önemli kılmaktadır. Modern Türk Sinemasının önemli yönetmenlerinden Derviş Zaim'in Gölgeler ve Suretler filmi Kıbrıs kültürünün yansıtılması ve kültürlerarası iletişim bağlamında bu çalışmanın örneklemi olarak kullanılmıştır. Çalışmaya nitel bir anlayış kazandırmak için kültürel kodlar kullanılmıştır. Sonuç olarak Gölgeler ve Suretler sinema filmi, hem Kıbrıs'taki iki toplumun kültür paylaşımlarını, hem de Unesco somut olmayan kültürel mirası ''Hacivat ve Karagöz'' gölge oyununu kayıt altına alarak, kültürlerarası iletişime en iyi sinema örneklerinden biridir.

* Öğr.Gör., Doğu Akdeniz Üniversitesi, Yeni Medya ve Gazetecilik, [redacted]

KAZAKİSTAN MEDYASINDAKİ TÜRK DİZİLERİNİN ROLÜ

Tulpar Janibyek*, Klara Kabylgazina*2

ICW-2021-0305-02-36

ÖZET

Bu makalede Türk dizilerinin önemini araştırmakla birlikte kardeş ülke olan Kazakistan'daki izleyicilerin son zamanları Türk dizilerine olan ilgisini ve dizilerin yarattığı etkilerini incelemektedir. Makalede Kazakistan vatandaşlarının turist olarak veya eğitim için Türkiye'yi seçmesine Türk Dizilerinin rolü büyük ve dünyaca önemi günden güne artırmakta olduğunu öne sürmektedir.

Anahtar kelime: Türk dizileri, Kazakistan, İzleyiciler, Eğitim, Turizm

ABSTRACT

In this article, besides investigating the importance of Turkish TV series, it also examines the recent interest of the viewers in Kazakhstan, the sister country, on Turkish TV series and the effects of TV series. As an important element in the article, he argues that Turkish TV series have contributed greatly to the citizens of Kazakhstan choosing Turkey as tourists or for education, and that the importance of Turkish TV series is increasing day by day.

Keywords: Turkish Eposides, Kazakhstan, Audience, Education, Tourism

* Öğr. Gör., Al Farabi Kazak Milli Üniversitesi, Gazetecilik Bölümü
*2 Profesör, Al-Farabi Kazak Milli Üniversitesi

Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi ve İletişim Araştırmaları Merkezi iş birliği ile düzenlenen 1. Uluslararası Sinema Sempozyumu bildiri kitabıdır. / It is the proceedings book of the 1st International Cinema Symposium organized by the Near East University, Faculty of Communication and Communication Research Center.

SİNEMATOGRAFİK MEKÂNIN DİLİNDE KÜLTÜRÜN KURGUSU VE GÖSTERGEBİLİMSEL PARALİZASYON

Haldun İlkdoğan*

ICW-2021-02P2-01-37

ÖZET

Sinematografik mekânda anlamın üretilmesi bağlama katılan fenomenal göstergelerin kendi evrenlerinin ve içinde bulundukları evrenin düz ve yan anlam ilişkileriyle gerçekleşmektedir. Düz anlam ve yan anlam ilişkileri de izleyicilerin filmin içerdiği kültürel kodları kavrayabilmesi adına kontrollü üretimi gerektirmektedir. Yönetmenin belirleyicisi olduğu bu kontrol aslında anlamın paralizasyonudur. Çalışmanın amacı: sinematografik mekânın göstergeleriyle (temsil mekân bağlamında) kurgulanmış kültürün hem filmin anlatımını hem de izleyicinin ürettiği anlamı paralize bir izdüşüme taşıma yönelimini teorik olarak irdelemek ve izleyicinin sinematografik mekânın dilindeki algı süreçlerini tanımlamaktır. Çalışmanın kavramsal altyapısı Metz'in sinematografik dil üretimine ilişkin yaklaşımlarıyla göstergebilim konularına dayandırılmaktadır. Bununla birlikte çalışmada sinematografik mekânın içeriğini biçimlendiren sinematografik dil paralizasyon sözcüğüyle bütünleştirilmektedir. Böylece çalışmanın, izleyicinin sinematografik mekân aracılığıyla anlam üretimi süreçlerini tanımlamaya çalıştığı "Göstergebilimsel Paralizasyon" ve "Kültürün Göstergebilimsel Paralizasyonu" ifadeleri ortaya konmakta ve açıklanmaktadır. İzleyici, anlamın üretimini kendi ideolojisi ve kültürel birikimi doğrultusunda yapmaktadır. Sinematografik mekânın göstergeleri izleyicinin anlam üretim sürecini kullanarak onu belli bir bağlam içerisinde tutmaya çalışmaktadır. Filmin hikayesi ve mesajlarının anlaşılabilmesi için gerekli olan bu sınırlandırma, filmin sanat yönetmenliğindeki görsel iletişimin kurgulanmasıyla ilişkilidir. Sinematografik temsil mekânın belirlenmiş kültürel kurgusu izleyicinin (kendi temsil mekanındaki kültürün kurgusuyla bir senteze girerek) toplumsal gerçekliğini (farklı seviyelerde de olsa) tanımlama, belirleme, değiştirme ve dönüştürme eğilimindedir. Bu da izleyicinin filmi izlerken aslında tanımlanmış bir anlam üretimi sürecine katılması ve düş kurma etkinliği dolayısıyla üreteceği anlamın da göstergebilimsel olarak paralize olması anlamına gelmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sinematografik Dil, Göstergebilim, Göstergebilimsel Paralizasyon,

ABSTRACT

The production of meaning in the cinematographic space is realized by the denotation and connotation relations of the phenomenal signs participating in the context and the universe they are in. Denotation and connotation relations also require controlled production in order for the audience to understand the cultural codes contained in the film. This control, which the director determines, is actually the paralysis of meaning. The aim of the study: theoretically examine the

* Dr. Öğr. Üyesi, Yozgat Bozok Üniversitesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü– ORCID: 0000-0003-1513-9649

tendency of the culture constructed with the signs of the cinematographic space (in the context of the representational space) to carry both the narration of the film and the meaning produced by the audience to a paralyzed projection, and to describe the perception processes of the audience in the language of the cinematographic space. The conceptual background of the study is based on semiotics with Metz's approaches to cinematographic language production. However, in the study, the cinematographic language that shapes the content of the cinematographic space is integrated with the word paralyzation. Thus, the terms "Semiological Paralyzation" and "Semiological Paralyzation of Culture", in which the study tries to define the meaning production processes of the audience through cinematographic space, are introduced and explained. The audience produce meaning throught their own ideology and cultural background. The signs of the cinematographic space try to keep the audience in a certain context by using the meaning production process. This restriction, which is necessary for the understanding of the story and messages of the film, is related with the editing of the visual communication in the art direction of the film. The determined cultural construction of the cinematographic representational space (albeit at different levels) tends to define, determine, change and transform the social reality of the audience (by making a synthesis with the construction of the culture in its representational space). This means that the audience actually participate in a defined meaning production process while watching the movie, and the meaning they will produce due to the dreaming activity is paralyzed semiotically.

Keywords: Cinematographic Language, Semiotics, Semiotic Paralysis, Semiotic Paralysis of the Culture.

,

SINEMADA KIMLIK İNŞASI VE MEKAN: *SMUGGLING HENDRIX* FILMININ OKUMASI

***İzlem Kanlı*[1], Enver Gülseven*[2]**

ICW-2021-02P2-03-38

ÖZET

Sinema temsiller yoluyla toplumdaki kimlikleri yansıtabilme ve bu kimlikleri inşa edip değiştirip dönüştürme gücüne sahiptir ve bu bağlamda sinematik temsiller ideolojik çözümleme gerektirir. Sinemada temsil edilen kimlikler bizlere belirli bir dönemde, belirli tarihi, ekonomik ve siyasi koşullar altında oluşan kimliklere dair enformasyon sağlayabileceği gibi, sinemanın ideolojik taşıyıcılığı sayesinde, toplumsal kimlikleri belirli şekillerde kodlayarak bunların güçlendirilmesine veya yapıbozumuna uğramasına neden olabilmektedirler.

Sinemanın kimlikleri nerede, nasıl inşa ettiği önemlidir. Bu çalışma kapsamında son dönemde Kıbrıs'ın güneyinde çekilmiş *Smuggling Hendrix* (Marios Piperides, 2018) filmi kimlik ve mekan inşa süreçleri gözönünde bulundurularak politik bir bakış açısıyla çözümlenmiştir. Çalışmada çatışma sonrası toplumlarda kimliklerin inşa süreçlerine odaklanılmış; kimlik ve mekan temsilleri görsel ve söylemsel çözümlemelerle sinema ve siyaset bilimi perpektifi üzerinden analiz edilmiştir.

*1 Yrd. Doç. Dr. Yakın Doğu Üniversitesi, İletişim Fakültesi

*2 Yrd. Doç. Dr. Girne Amerikan Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

SUÇ VE CEZA' UYARLAMALARINDA SANATSAL BAKIŞ

Addis Gadzhiev[*]

ICW-2021-03P2-03-40

ÖZET

F.M. Dostoyevski edebiyatta eleştirel gerçekçilik okulunu temsil eden bir yazardır, ancak aynı zamanda dışavurumculuğun ve sürrealizmin de kurucusudur. Franz Kafka'nın bu yazarı manevi akıl hocası olarak görmesi tesadüf değildir ve bu etki hem “Şato” 'da “Süreç” ’te, hem de “Dönüşüm” de görülebiliriz. Dostoyevski’nin tüm eserlerinde dünyanın maddi tarafı son derece iyi somutlaştırılmıştır. Bu da “Realizmin” ayırt edici bir özelliğidir. Ayrıca okuyucunun bilinç dışında doğan görüntüler, “dokunsallığın” yanı sıra rüyadaki görüntüler gibi hipertrofik ve çarpıktır; bu da “sürrealizm” in ayırt edici bir özelliğidir. Ancak hepsi bu kadar değil… Eserlerde yansıtılan görüntüler aynı zamanda inanılmaz derecede "biçimli", keskin, derin ışık ayrıntıları ile uzun gölgelidirler. Bu da F. Lang, F. Murnau, R.Vine tarafından sevildiği gibi dışavurumculuğun esasıdır. Bu sebeple ünlü film performanslarından biri olan "Suç ve Ceza"nın Robert Vine tarafından yaratılması çok doğal ve bana göre muhteşemdi. Ancak "Suç ve Ceza" romanı sadece alman dışavurumcluğu ile yansıtılmamıştır. Bu arada, oralarda buna “Raskolnikov” denir. Dolayısıyla ekrandaki ilk yapımla ilgili bilgiler 1913 yılına kadar uzanıyor ve dünya film endüstrisinde "Suç ve Ceza"nın kırktan fazla film uyarlaması var. Dünyaca ünlü bu yapıta; Vasiliy Gonçarov (Rusya imperyası, 1909), Piyer Şenal (Fransa, 1934), Jorj Lampen (Fransa, 1956), Lev Kulidjanov (SSSR, 1969), Aleksander Sokurov (Rusya, 1994), Dmitriy Svetozarov (Rusya, 2007) Gibi yönetmenler de başvurmuşlardır. Fransız yönetmen Georges Lampin'in yapımında, Robert Hossein ve Marina Vladi'nin nişanlandığı ve savaş sonrası yıllarda tüm eylemin Paris'e devredildiği yer çok ilginç. Bana göre, aslına en yakın olanı uyarlama, Sovyet yönetmen Lev Kulidzhanov’un ait. Eser, Raskolnikov rolünde oynayan aktör Georgy Taratorkin ile 1969'da iki bölüm halinde çekilmiştir. Benim için ilginç olan, romanın 1865 gibi erken bir tarihte yazılmış olmasına rağmen bugüne kadar güncel konulara değinmesi.
Ayrıca farklı ülkelerdeki farklı uyarlamalar arasındaki görsel farklılıklarla da ilgileniyorum. Ortam ve görsel vurgular nasıl değişiyor ve bu neden oluyor ve nasıl çalışıyor?
Ve elbette iki mesajla da: "Titreyen bir yaratık mıyım yoksa hakkım var mı?" ve "Hiçbir suç cezasız kalmaz!"
Evet ve görsel kodlar konusuna da değindiğim için perdede bundan sorumlu olan film sanatçılarından bahsetmek gerekir. Onlar çerçeve alanını yaratan, onu detaylarla dolduran, filmin atmosferini soluyan, dramayı görselleştiren, izleyicinin bilinçaltını etkileyen kelimeleri ve cümleleri ekranda görüntülere çeviriyorlar.

[*] Rusya Federasyonu, Görüntü Yönetmenleri Birliği Film ve Televizyon Sanatçıları Birliği Başkan Yardımcısı. Universal Üniversitesi, Moskova Film Okulunun Sanatsal Programlar Başkanı ve "Sanatsal Üretim" programının küratörü

KONUK KONUŞMACILAR /

KEYNOTE SPEAKERS

14 Haziran 2021 1.Uluslararası Sinema Sempozyumu açılışı

1.Uluslararası Sinema Sempozyumu açılışına katılan Onur konuklarımız

Prof. Dr. İbrahim YOLDAŞEV- Özbekistan-Taşkent Devlet Medeniyet ve Sanat Enstitüsü Rektörü
Prof. Dr. İlyas GÖKHAN-
Menderes DEMİR- Türk Dünyası Kültür Sanat Sinema Vakfı Başkanı

14 Haziran 2021, Sinema Sempozyumu 1. gün 3. oturumundan görseller

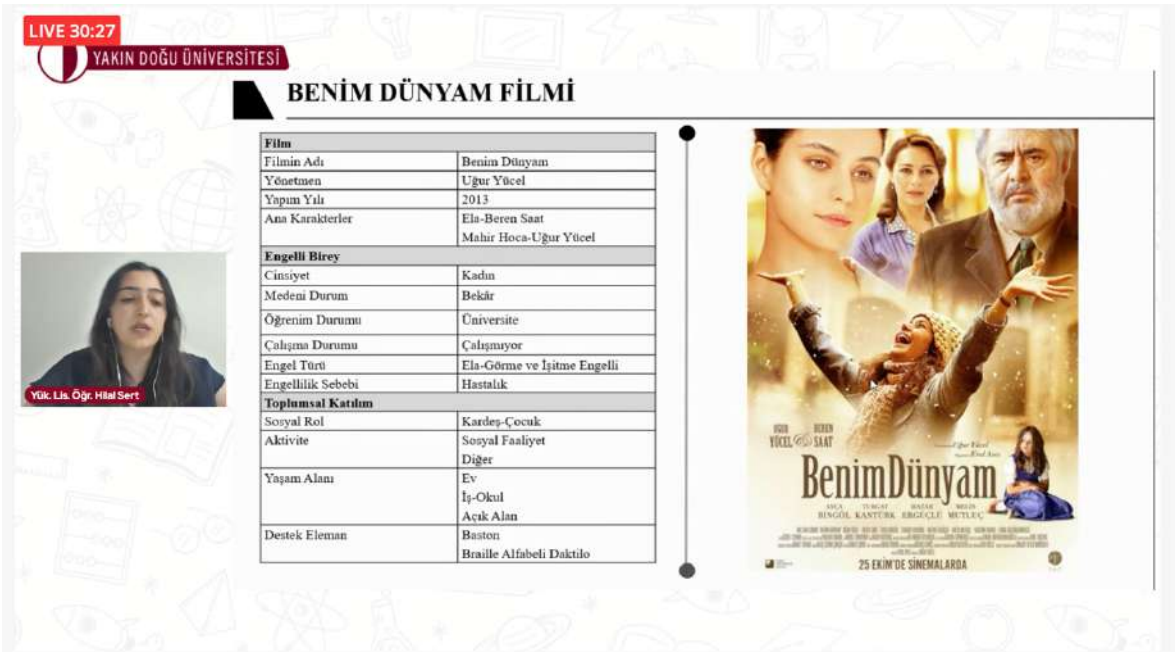

15 Haziran 2021 Sinema Sempozyumu 2. gün 3. Oturumundan görseller

15 Haziran 2021 Sinema Sempozyumu 2. gün 4. Oturumundan görseller

16 Haziran 2021 Sinema Sempozyumu 3. Gün Misafir Konuşmacı Dr. Andreas Treske

16 Haziran 2021 Sinema Sempozyumu 3. gün 1. oturumdan görseller

16 Haziran 2021 Sinema Sempozyumu 3. gün 3. oturumdan görseller

16 Haziran 2021 Sinema Sempozyumu 3. gün 4. oturumdan görseller